

CURIERUL ADVENTIST

DECEMBRIE 2023: DISPREȚ ȘI PREȚUIRE + TREIZECI DE ANI DE MISIUNE ÎN PENITENCIARE + MI-E DOR DE CASĂ! – CONGRESUL AL III-LEA AL ADVENTIȘTILOR MAGHIARI DIN ROMÂNIA + DAVID ȘI GOLIAT – RUNDA A XIV-A + POPORUL (RE)ALES + „RANA DE MOARTE” ȘI SCHIMBAREA LA FAȚĂ A PAPALITĂȚII

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

Biserica Adventistă
de Ziua a Șaptea

*Urmează-Mă
cu inima veselă!*

*Anul
sănătății
2024*

Uniunea de Conferințe
Comitet de buget

19–20 noiembrie 2023
Centrul de Misiune și Educație Stupini

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-L astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

Ani de zile, ascultătorii au fost încântați să audă întâmplările extraordinare și mesaje transformatoare ale lui Pavel Goia. De la copilăria în România comunistă și până la o lucrare la nivel mondial, mărturiile sale nemaipomenite de trăire prin puterea Duhului Sfânt oferă tărie și o credință renăscută.

Dacă îți dorești cu ardoare să experimentezi călăuzirea evidentă a lui Dumnezeu în viața ta, dacă ai o foame de a-L cunoaște mai bine prin rugăciunea plină de putere, dacă ești gata să schimbi descărajarea zdrobitoare cu o libertate plină de bucurie, atunci lasă ca aceste aventuri fascinante de încredere și de supunere să-ți inspire percepții practice, care îți vor schimba viața – *Prin puterea Duhului Sfânt!*

„Pavel Goia trăiește o viață de credință și de rugăciune, iar ceea ce scrie este din creuzetul experiențelor sale profunde cu Dumnezeu. Relatăriile sale uimitoare cu privire la minunile lui Dumnezeu te vor inspira la o umblare mai profundă cu El. Recomand cu toată încrederea această carte, ca un ajutor în călătoria ta spirituală!”

Mark Finley, asistent al președintelui pentru evanghelizare, Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea

„Dacă te gândești că minunile s-au terminat odată cu cartea Faptele apostolilor... sau că rugăciunea nu e cine știe ce..., atunci nu citi această carte! Însă dacă ești gata ca Dumnezeu să facă «ceva nou» în viața ta, în biserica ta, în lumea ta, atunci nu-ți vei permite să nu o citești. Crede-mă, nu vei mai fi niciodată la fel!”

Dwight K. Nelson, pastor coordonator, Pioneer Memorial Church, Berrien Springs, Michigan

„Isus ne cheamă pe fiecare dintre noi să experimentăm aceeași transformare spirituală uimitoare și aceleași minuni precum credincioșii bisericii primare. Citind istorisirile și lecțiile de viață ale lui Pavel și ale Danielei Goia e ca și când am descoperi un nou capitol din zilele noastre al cărții Faptele apostolilor! Dacă îți dorești o umblare prin har biruitoare și plină de bucurie, citește această carte și dă-l voie lui Dumnezeu să te schimbe – pe tine, familia ta, biserica ta și lumea în care trăiești – prin puterea Sa!”

Jerry și Janet Page, secretar și secretar asociat al departamentului Slujire Pastorală, Conferința Generală

PAVEL GOIA este secretar asociat al Asociației pastorale din cadrul Conferinței Generale și editor al revistei *Ministry*, publicație internațională pentru pastori. Deține un doctorat în Slujire pastorală, este căsătorit cu Daniela și au împreună doi fii adulți.

KELLY MOWRER este fondator și director al *Live at the Well*, o organizație nonprofit ce își propune să inspire bucuria unei legături practice, vitale, cu Dumnezeu. Este căsătorită cu Ted și împreună au doi fii adulți.

Anul XCX, DECEMBRIE 2023. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szász; Consultanți: Aurel Neațu, Georget Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ștefan Tomoiagă, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Eugen Chirilianu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou lăncu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

RAPORTUL PREȘEDINTELUI

Aleși pentru misiune

Aduceți-vă aminte de cele petrecute în vremurile străbune, căci Eu sunt Dumnezeu, și nu este altul, Eu sunt Dumnezeu, și nu este niciunul ca Mine. Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: «Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea.» ... Da, Eu am spus și Eu voi împlini; Eu am plănuit și Eu voi înfăptui” (Isaia 46:9-11).

Pierderea simțământului că toate sunt în mâna lui Dumnezeu are ca rezultat, de cele mai multe ori, judecări și perspective greșite asupra trecutului, prezentului și viitorului. Neavând elemente suficiente care să ne confere imaginea clară, de ansamblu, de prea multe ori suntem descurajați și, asemenea lui Ilie sau Iona, ne pierdem speranța în finalul fericit promis de Dumnezeu. Îmi place și este încurajatoare pentru noi concluzia la care ajunge David în plină confruntare cu potrivnicii săi: „Încrede-te în Domnul și fă binele; locuiește în țară și umblă în credincioșie! Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima. Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra! El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina și dreptul tău, ca soarele la amiază” (Psalmii 37:3-6).

Pentru că știe că mai are puțină vreme (Apocalipsa 12:12), Satana încearcă să ne împiedice pe orice cale în împlinirea mandatului încredințat de Domnul Isus (Matei 28:19.20). Din nefericire, reușește să-i atragă de partea lui pe cei care, nefiind bine ancorați în adevărul Scripturii și al Spiritului Profetic, au permis lumii și spiritului ei să le slăbească credința.

Duhul prorociei spune că atunci „când Legea Sa va fi mai nesocotită decât oricând înainte, atunci va trebui să avem cel mai fierbinte zel și cea mai neclintită hotărâre. Încercarea la care vom fi supuși va fi aceea de a rezista în apărarea adevărului și a neprihănirii, în timp ce majoritatea ne părăsește, și de a purta bătăliile Domnului atunci când campionii sunt rari. În acel timp, va trebui să acumulăm căldură din răceala altora, curaj din lașitatea lor și loialitate din trădarea lor.” – *Testimonies for the Church* 5:136 (1882)

Soluția câștigătoare pentru vasul aflat în plină furtună este întotdeauna înfruntarea valurilor cu motoarele turate la capacitate maximă. Oprirea acestora și lăsarea ambarcațiunii în voia valurilor va avea ca rezultat distrugerea și scufundarea. Poporul lui Dumnezeu are, în vremurile acestea tulburi, doar soluția slujirii susținute, în ciuda piedicilor, a opozanților și a contextului nefavorabil. Am fost aleși pentru misiune și pregătiți pentru slujire în circumstanțe ostile!

Misiune prin educație și familie

În acest spirit, al implicării misionare a cât mai multor credincioși, vă amintesc câteva dintre proiectele și evenimentele care au caracterizat ultima parte a anului misionar 2022–2023, dar care nu au fost menționate în raportul anterior (pentru Comitetul de bilanț din luna aprilie):

» O mare sărbătoare a educației adventiste din regiunea Munteniei s-a ținut la Universitatea Politehnică din București în Sabatul din 6 mai 2023. Toate școlile din județele Conferinței Muntenia, de la toate nivelurile, cu educatori, învățători și profesori, cu elevi îmbrăcați în

CUPRINS

3 Comitet de buget Uniunea de Conferințe

Aurel Neațu
Raportul președintelui

7 Comitet de buget Uniunea de Conferințe

Georgel Pîrlitu
Raportul secretarului

11 Comitet de buget Uniunea de Conferințe

Emil Jigău
Raportul trezorerului

14 Spiritual

Ștefan Radu
Dispreț și prețuire

16 ASUP

Adalbert Ghejan
Treizeci de ani de misiune în penitenciare

18 Eveniment

Szász Ernest
Mi-e dor de casă!
Congresul al III-lea al adventiștilor
maghiari din România

21 Reflecții

Daniel Nițulescu
David și Goliat – runda a XIV-a

24 Opinii

Mugurel Asaftei
Poporul (re)ales

27 Profeție

Florin Lăiu
„Rana de moarte”
și schimbarea la față a papalității

31 Pagina copiilor

Alina Chirileanu
Explorând Biblia

uniforme și așezați în coruri, s-au prezentat înaintea părinților și înaintea Domnului într-un program de prezentare a ofertei educaționale adventiste.

Fiecare unitate de învățământ și-a declarat viziunea și împreună s-au orientat spre cer cu o identitate mai clar conturată. Faptul că Biblia este la loc de cinste în școlile adventiste mă bucură mult, pentru că am speranța că în ele se învață o disciplină foarte rară: știința sfinților (Proverbele 9:10). Îmi doresc ca elevii și dascălii noștri să obțină în aceeași măsură fructe din pomul cunoașterii și fructele pomului vieții.

- » În cursul lunii iunie, la Speranța TV, Radio Vocea Speranței, precum și în mediul online, a fost difuzată o serie de opt conferințe biblice coordonate de pastorul Marius Andrei prin Departamentul Familie, sub genericul „Iisus a iubit”. Pe lângă mesajul Evangheliiei, am cunoscut câteva tipuri de familii, variate din punct de vedere etnic, social și medical.
- » Convenția națională a cadrelor didactice și cantonaționalul familiilor pastorale au completat anul misionar dedicat slujirii prin educație și familie.

Brațul drept al Evangheliiei

Luna septembrie 2023 a marcat în premieră, pentru Biserica Adventistă din România, începutul unui an misionar dedicat slujirii prin cei care lucrează în domeniul sanitar. O resursă misionară importantă și extrem de valoroasă a fost pusă în slujba semenilor în ultimii ani, prin campania „Din grijă pentru tine” a Departamentului Sănătate, din cadrul bisericii noastre. Amintesc orașele mari care au găzduit *spitale de campanie* cu zeci de cabinete pe diferite specializări, cu participarea a sute de cadre medicale (adventiste și neadventiste), medici și asistente, dar și a unui număr impresionant de voluntari, pastori și membri ai bisericii. În anul 2023 au fost evenimente la: Câmpia Turzii, Turda, Hâncești, Iași, Râmnicu Vâlcea, Botoșani, Alexandria, Timișoara, București.

Seria de prezentări „Iisus a vindecat”, difuzată la Speranța TV, Radio Vocea Speranței și în online, a împletit sfaturile specialiștilor în medicină cu mesajul Scripturii pe teme actuale din domeniul sănătății fizice, emoționale și spirituale.

Proiectul „Împreună pentru oameni” reușește să strângă laolaltă în slujire un număr foarte mare de voluntari cu daruri diferite, dar complementare. Doar în București au fost peste o mie de voluntari care au ajuns, prin diverse proiecte misionare (donare sânge, clinică a bisericii, conferințe despre creație, evanghelizare publică, biserici deschise, conferințe parenting, seminare în școli) la peste 10.000 de beneficiari, fără să luăm în calcul activitatea colportorilor și a voluntarilor care au distribuit peste 200.000 de cărți *Puterea speranței*.

Pentru mine, marele câștig al acestui proiect, dincolo de impactul misionar direct, îl reprezintă câștigarea membrilor bisericii noastre pentru misiune. Am speranța că în felul acesta vom reuși să valorificăm mai bine în viitor potențialul extraordinar al resursei umane de calitate pe care o avem la îndemână. Este important să înțelegem cu toții, pastori și membri, că Dumnezeu ne-a ales și ne-a pregătit pentru misiune în aceste timpuri!

Evenimente din viața bisericii

Menționez succint o serie de evenimente adventiste publice la care am participat în numele Domnului și al bisericii Sale, acestea reprezentând o parte importantă a activității departamentelor de la nivelul Uniunii și al Conferințelor:

- » Școala Misionară de la Stupini, Brașov;
- » Congresul național al studenților AMiCUS, „Contur nedefinit”, la Stupini, Brașov;
- » Campania „Din grijă pentru tine – Iași” și conferința de presă de la centrul de servicii medicale oferite gratuit în ambulatoriu de adventiști la Sala Polivalentă din Iași;
- » Convenția TLT (Teen Leadership Training) „Schimbă vieți”, la Centrul de Misiune și Educație Stupini, Brașov;

- » Aniversarea Asociației „Ridică-te și umblă”, în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Tei, București;
- » Congresul comunității române a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din Ucraina, în localitatea Mahala, Ucraina;
- » Festivalul educației adventiste, în Aula Magna a Universității Politehnice din București;
- » Congresul european al centrelor adventiste lifestyle, din Portugalia;
- » Congresul ucrainenilor din România și Ucraina, la Centrul de Tineret și Misiune din Coșna,
- » Congresul internațional al cadrelor didactice adventiste, la Liceul Teologic Adventist „Ștefan Demetrescu” din București;
- » Congresul tinerilor adventiști din România, la Sala Polivalentă din Craiova;
- » Conferința anuală a pastorilor pensionari ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România, la Centrul de Misiune și Tineret din Stupini, Brașov;
- » Cantonamentul pastoral adventist național, la Cheile Grădiștei, Moieciu, Brașov;
- » Cantonamentul corului și orchestrei naționale adventiste „Gloria Dei”, la Târgu Mureș;

- » Cantonamentul anual al familiilor pastorale din Oltenia, la Centrul de Tineret și Misiune din Sătic, Argeș;
- » Congresul național al maghiarilor adventiști din România, desfășurat la Târgu Mureș în cursul lunii septembrie;
- » Congresul național al cadrelor medicale, desfășurat în Brașov în luna octombrie;
- » Conferința Biblică organizată de către EUD pentru pastorii din România și Bulgaria;
- » Inaugurarea Centrului de Sănătate „Apa Iordanului”, Codlea, la finalul lunii septembrie;
- » Campaniile „Împreună pentru oameni”, desfășurate la Alexandria, Timișoara și București.

**ESTE PRIVILEGIUL
NOSTRU UNIC
SĂ FIM MAR-
TORI AUTENTICI
ACUM ÎN TIMPUL
SFÂRȘITULUI ȘI SĂ
OFERIM SEMENILOR
NOSTRI O ALTER-
NATIVĂ MAI BUNĂ,
BIBLICĂ.**

Din activitatea departamentelor și instituțiilor Uniunii

Vă propun în continuare – fără să evidențiez în mod special vreun departament sau instituție – o scurtă trecere în revistă a câtorva din activitățile și proiectele cu impact major în viața semenilor, a bisericii, a tinerilor și chiar a pastorilor:

- » Cantonamentul național pentru familiile pastorale din 19–22 iunie 2023, de la Cheile Grădiștei; Conferința biblică pentru pastori, 11–14 septembrie 2023, organizată de către Divizia Intereuropeană cu participarea a peste 250 de pastori, din România și Bulgaria; Minitabăra pentru copiii de pastori adolescenți, desfășurată în perioada 6–10 aprilie 2023 la Centrul de tineret Coșna;
- » Tabăra națională pentru exploratori, cu participarea a peste 1.400 de copii, a fost un eveniment care a adus în atenția noastră nevoia de a avea un spațiu adecvat pentru desfășurarea unor astfel de evenimente;
- » Congresul adventiștilor maghiari din luna septembrie, de la Târgu Mureș, ne-a reamintit cât de importante sunt aceste evenimente pentru grupurile etnice din biserica noastră; educație continuă pentru pastorii din bazinul carpatic vorbitori de limbă maghiară: 24–27 septembrie 2023;
- » Congresul evangheliștilor cu literatura: 15–17 septembrie 2023; distribuirea a 200.000 de cărți *Puterea Speranței* din casă în casă în cadrul proiectului „Împreună pentru oameni”, din București;

- » Newsletterul săptămânal pentru prezbiteri și pastori, un produs al Departamentului de Comunicare și Internet;
- » Tabere naționale de misiune și redeșteptare în martie și noiembrie 2023 la Stupini, Brașov.
- » Revista de misiune *Reperle credinței* – producție și subvenționare;
- » Producție săptămânală Autentic Podcast (YouTube și podcasturi pe toate platformele: TV, Facebook, YouTube, Instagram, TikTok, Spotify, Apple Podcast, Google Podcast); canal taine.din.scripturi TikTok;
- » Concertul corului și al orchestrei Gloria Dei; festivalul fanfarelor, din luna septembrie, la Sighetul Marmației;
- » Convenția națională „Floare de colț”, cu invitați de la Conferința Generală (Nilde Itin, director asistent departament Misiunea Femeii, Conferința Generală) și Dagmar Dorn (director Departament Misiunea Femeii, Divizia Intereuropeană) în perioada 29 septembrie–1 octombrie 2023;
- » Tabăra anuală „Ridică-te și umblă”, 18–25 iunie 2023, Stupini; continuarea proiectului Centrului de mobilitate „Ridică-te și umblă” la București, Arad, Timișoara, Botoșani, Craiova, Galați, Sibiu și Darabani;
- » Activitatea Sola Scriptura, atât prin studiile prin corespondență, dar și prin centrele de pe tot teritoriul țării, oferă multor semeni posibilitatea să interacționeze în mod direct cu mesajul Evangheliei.

Cu siguranță, în rapoartele de bilanț ale directorilor de departamente vom avea tabloul complet al tuturor activităților misionare din cadrul Uniunii de Conferințe.

Întrevederi oficiale

La începutul lunii iunie, am primit la sediul Uniunii o delegație a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din Republica Moldova. Au venit președintele acesteia, secretarul, trezorerul și directorul de publicații și al departamentului media. În numele românilor de peste Prut, fratele pastor Ilie Leahu ne-a mulțumit pentru tot sprijinul acordat de-a lungul anilor. Însemnase în agenda personală o listă de recunoștință și a apreciat deschis cooperarea cu noi în aria de producere de publicații, literatură și audio-video, dar și în ce privește evanghelizarea. „Nu ne-ați refuzat la nicio solicitare”, a menționat președintele Uniunii din Republica Moldova, ceea ce face cinste departamentelor amintite. Pentru un schimb de experiență, delegația moldoveană a vizitat Speranța TV și Radio Vocea Speranței, Editura Viață și Sănătate și Liceul Adventist „Ștefan Demetrescu” din București.

Noul secretar de stat pentru culte, domnul Ciprian Vasile Olinici, a avut amabilitatea să viziteze sediul central al bisericii noastre chiar în primele zile după numirea

sa în funcție. Prezența domnului ministru ne-a onorat, iar întrevederea oficială a durat aproximativ 90 de minute. I-am prezentat specificul cultului nostru, precum și activitatea media, educațională și filantropică adusă de Biserica Adventistă în slujba societății românești. Întrucât noi nu acceptăm finanțare din partea guvernului României pentru salariile personalului clerical, i-am cerut sprijinul în finanțarea construcțiilor de biserici locale.

În luna august am avut și o scurtă convorbire cu doamna Cosmina-Ioana Simiean Nicolescu, director general al Direcției Generale de Asistență Socială a Municipiului București, în cadrul unei întâlniri de lucru cu ADRA România, tot la sediul Uniunii.

Cu ocazia proiectului „Din grijă pentru tine” la București, am întâlnit la sediul campaniei noastre din Biblioteca Națională a României, pe ministrul cultelor, ministrul sănătății și alte înalte oficialități din ministere și secretariatul guvernului.

Concluzii

Vremurile pe care le trăim ca indivizi și biserică nu sunt ușoare. Toate tind să se strice, spune apostolul Petru (2 Petru 3:11), iar oamenii se depărtează de Cuvântul lui Dumnezeu pentru a găsi plăcere în lucrurile trecătoare, de o clipă, ale lumii (2 Corinteni 4:18; Evrei 11:25).

Este privilegiul nostru să fim martori în timpul sfârșitului și să oferim semenilor noștri o alternativă biblică, mai bună, care să-i apropie de Dumnezeu și de mântuirea Sa. Doar lucrând la capacitate maximă, prin folosirea întregului potențial misionar, și rămânând uniți în adevărul Scripturii, vom reuși să traversăm încercarea de foc care a venit peste noi și peste lumea în care trăim (1 Petru 4:12). Asumarea identității adventiste curate și propovăduirea clară a mesajului celor trei îngeri, prin puterea Duhului Sfânt, ne vor păstra credința și îndrăzneala de a vesti Împărăția lui Dumnezeu (Faptele 4:31).

„Domnul va veni în curând. În fiecare biserică trebuie să aibă loc un proces de curățire, de cercetare, pentru că printre noi se află oameni răi, care nu iubesc adevărul și nu-L onorează pe Dumnezeu.” – *The Review and Herald*, 19 martie 1895. EUZ 173.3

„Trăim în timpul încercării, în timpul când tot ceea ce va putea să cadă va cădea. Domnul nu-i va ierta pe cei care cunosc adevărul dacă nu ascultă de poruncile Lui, prin cuvinte și prin fapte.” – *Testimonies for the Church* 6:332 (1900).

„Biserica poate părea că este pe punctul de a cădea, dar nu va cădea. Ea va rezista, iar păcătoșii din Sion vor fi cernuți, și pleava va fi despărțită de grâul cel prețios. Aceasta va fi o încercare teribil de grea, dar trebuie totuși să aibă loc.” – *Selected Messages* 2:380 (1886). ■

Aurel Neațu, președinte,
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România

RAPORTUL SECRETARULUI

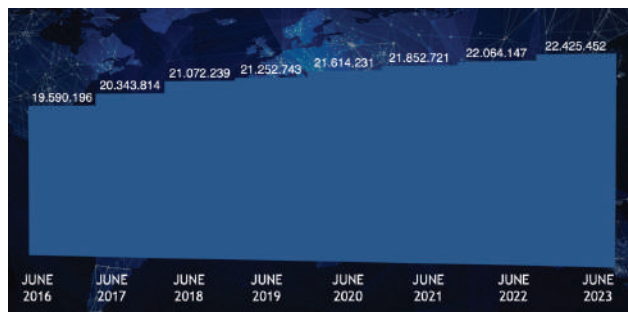
Atunci când privim obiectivul primordial al bisericii, gândul ni se îndreaptă spre versetul din Matei 28:19 – „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh.” Aici găsim „Marea Trinitate” transmisă de Domnul Isus bisericii nou-întemeiată. Deși au trecut 2.000 de ani de atunci, Biserica Adventistă o consideră la fel de actuală și face tot ce poate pentru îndeplinirea ei.

În tot acest demers al bisericii de îndeplinire a mandatului primit, nu sunt lipsite de importanță cifrele. Acestea ne ajută să vedem eficiența metodelor misionare, dar și potențialul misionar intern, pentru că, fără oameni, biserica nu poate lucra. Duhul Sfânt lucrează, dar se folosește de instrumente omenești pentru salvarea de suflete.

În acest raport vă invit să vedem cum stă biserica din punct de vedere al potențialului ei, adică al numărului celor care o compun.

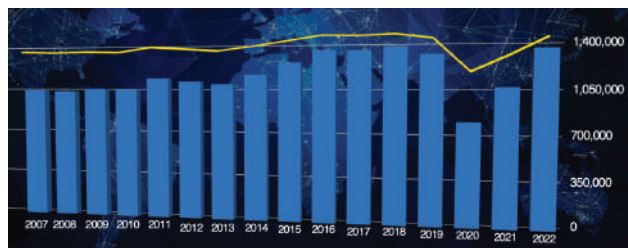
CONFERINȚA GENERALĂ (Statistici 30 iunie 2022)

La data de 30 iunie 2022, la nivel mondial, biserica număra 22.425.452 membri, după ce din 2016 a crescut an de an.

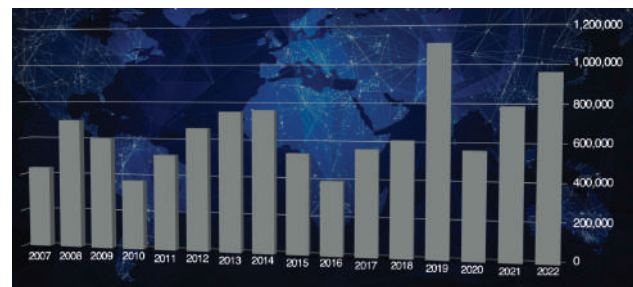
Total intrări în perioada 2007–2022

Ne bucurăm pentru că după pandemie, an de an, biserica a început să crească, ajungând foarte aproape de vârful intrărilor, care a fost anul 2018.

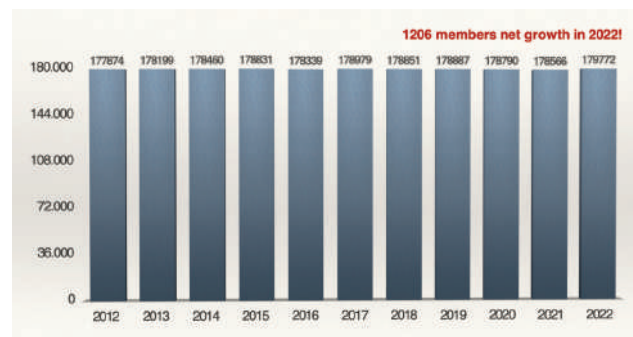
Total pierderi în perioada 2007–2022

De observat faptul că după pandemie pierderile au început din nou să crească.

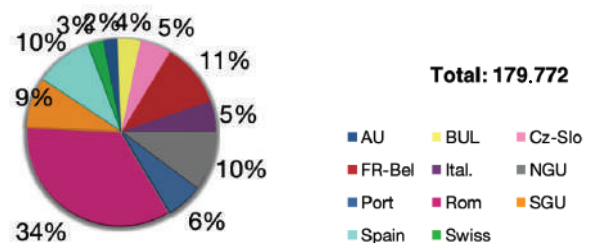

DIVIZIA INTEREUROPEANĂ

Imaginea numărului de membri în Divizia din care facem parte, în perioada 2012–2022, este aceasta:

Mai jos putem vedea numărul de membri pe Uniuni. Este îmbucurător faptul că Uniunea Română reprezintă 34% din totalul numărului de membri ai Diviziei.

UNIUNEA ROMÂNĂ

Uniunea Română la data de 30.09.2023:

Biserici	1.076
Grupe	231
Membri	61.401
Total intrări	1.750

INSTITUȚII DE EDUCAȚIE –
un total de 90 de unități

Universități	1
Școli postliceale	3
Licee	7
Școli primare	19
Școli gimnaziale	13
Grădinițe	47

INSTITUȚII DE SĂNĂTATE

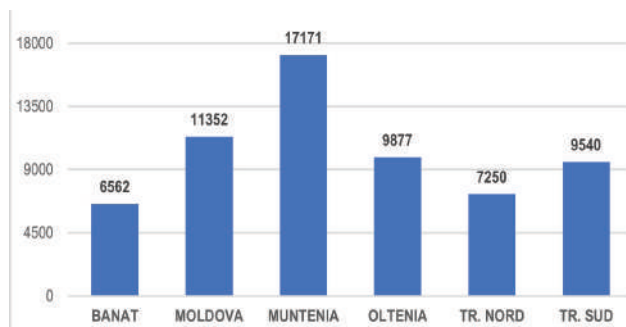
Spitale (în curs)	1
Clinici	1
Centre de sănătate	6
Total	8

ALTE INSTITUȚII

Edituri	1
Instituții asistență socială (ADRA / Ridică-te și umblă)	2
CMA	1
Centre Sola Scriptura	51

Numărul de membri pe Conferințe

La 30 septembrie 2023, tabloul celor 61.401 membri din România arăta astfel:

Raport comparativ intrări-ieșiri

Dacă la începutul anului 2023, Biserica Adventistă din România număra 61.628 de membri, la finele celor 9 luni ea numără 61.401 de membri. Pe parcursul anului au intrat în biserică prin botez, mărturisire, transfer și ajustare 1.750 persoane și au ieșit prin excludere/ștergere, deces, transfer și ajustare 1.977. Avem o diferență de 227 persoane.

Intrări/ieșiri
la 30.09.2023

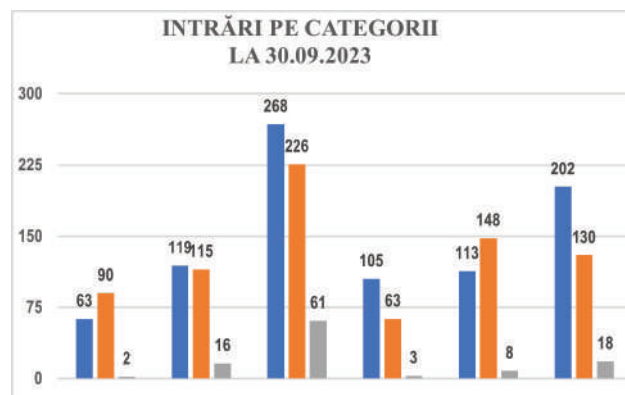
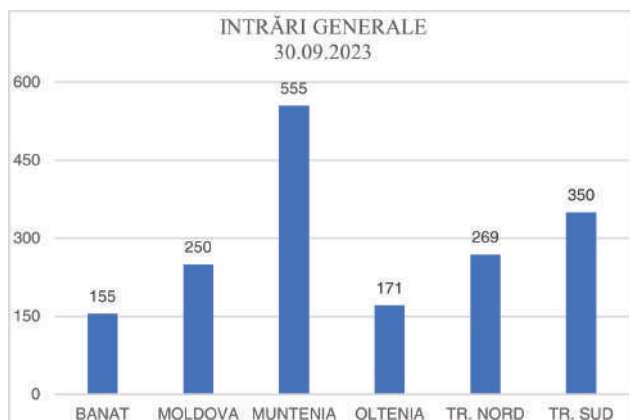
Imaginea de ansamblu pe primele 9 luni ale anului 2023:

Conferință	Nr. membri 1 ian. 2023	Intrări			Ieșiri			Nr. membri 30 sept. 2023	Procent creștere/ scădere
		Botez + märt.+ rebot.	Transfer	Ajustări	Transfer	Deces	Excluderi/ Ștergeri/ Ajustări		
Banat	6.546	63	90	2	64	50	10	6.577	+ 0,47
Moldova	11.306	119	115	16	129	161	73	11.193	- 0,99
Muntenia	17.197	268	226	61	217	308	123	17.104	- 0,54
Oltenia	9.820	105	63	3	88	148	69	9.686	- 1,36
Tr. Nord	7.250	113	148	8	156	75	23	7.265	+ 0,20
Tr. Sud	9.509	202	130	18	110	93	80	9.576	+ 0,70
Total	61.628	870	772	108	764	835	378	61.401	- 0,36

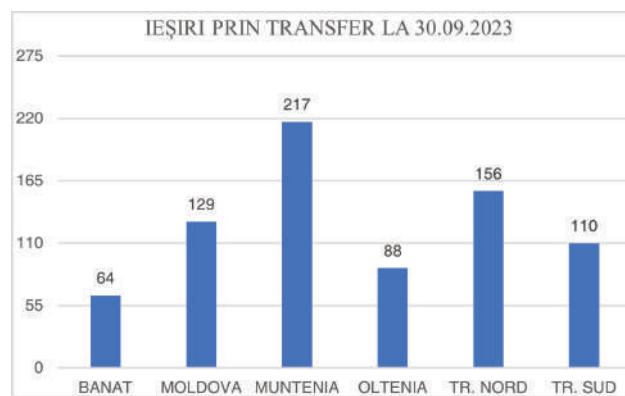
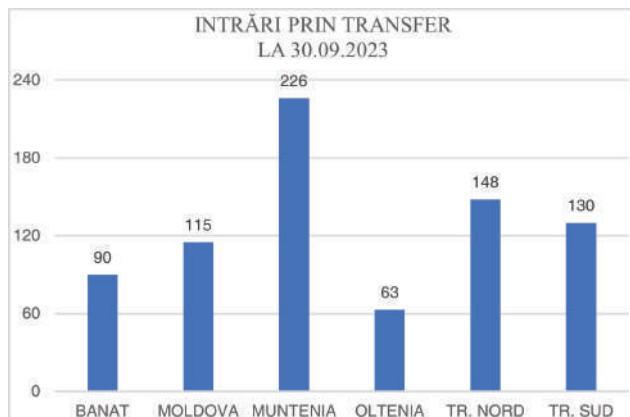
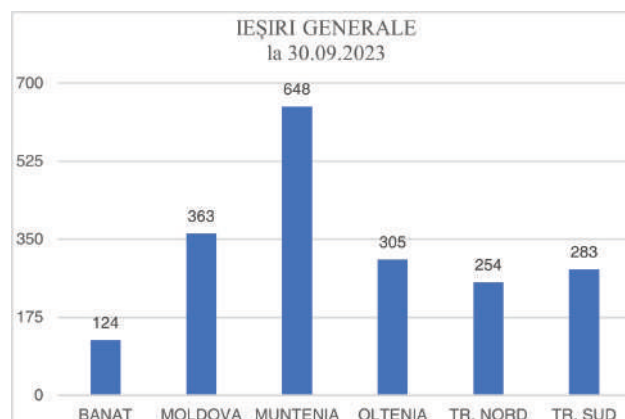
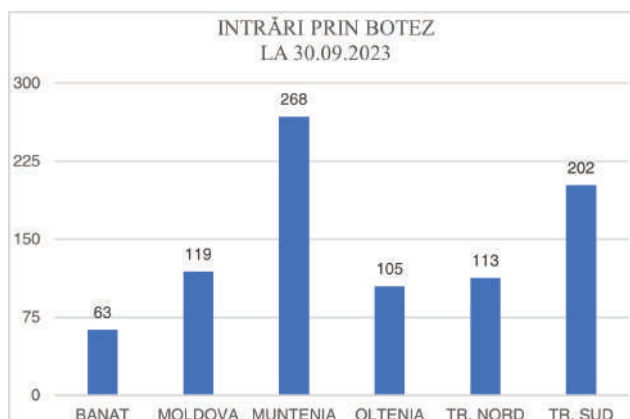
Următoarele grafice vor prezenta intrările generale și cele pe categorii.

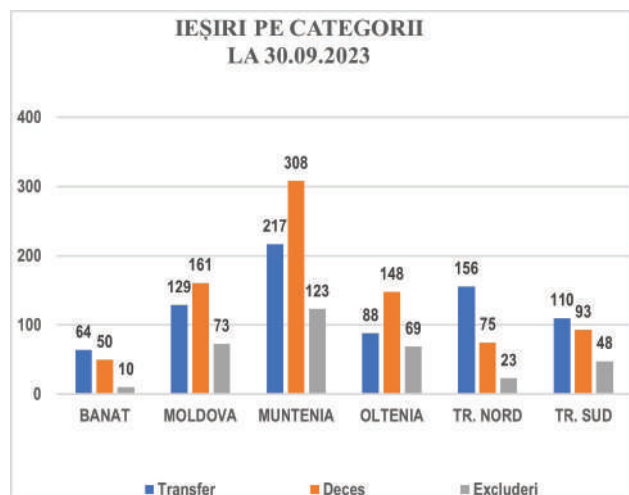
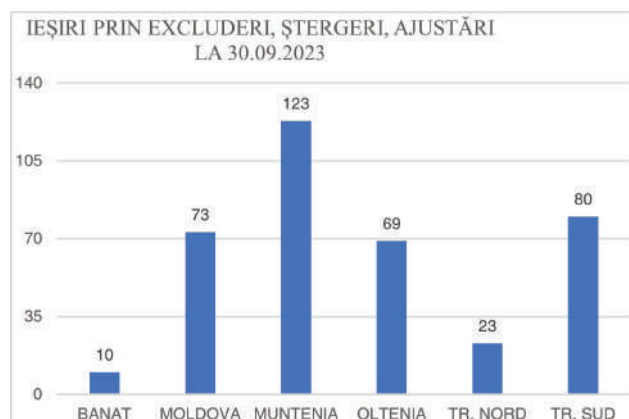
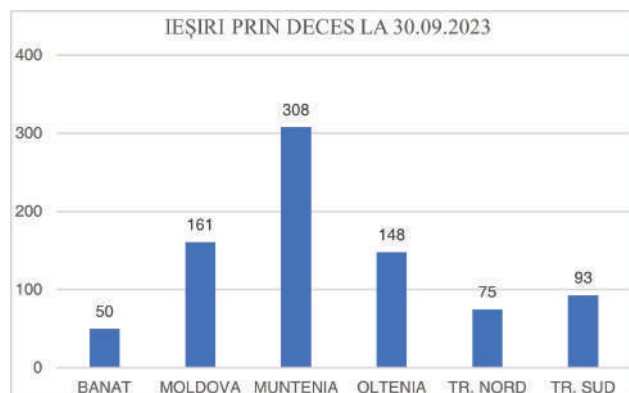
GRAFICE INTRĂRI

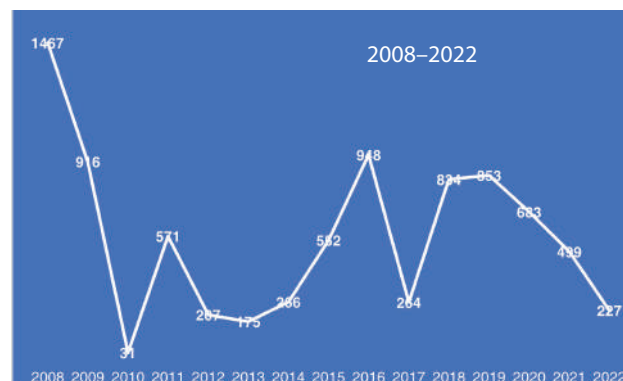
Următoarele două grafice vor prezenta ieșirile generale și cele pe categorii.

GRAFICE IEȘIRI

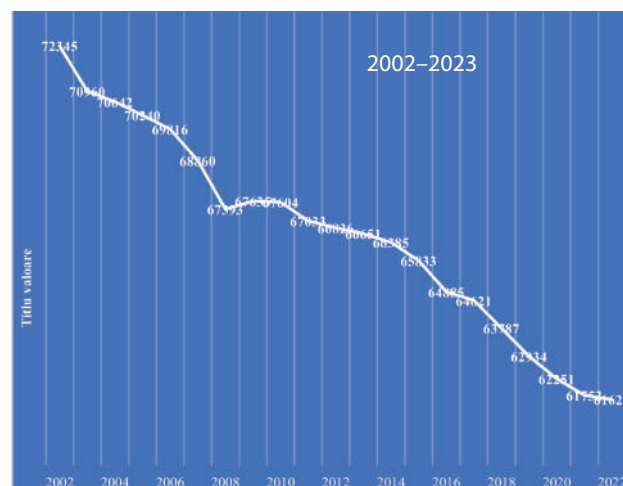

Diferența dintre intrări și ieșiri pe ultimii 15 ani.

Situația numărului de membri în ultimii 20 de ani.

Din 2002 până în 2022 s-au pierdut 10.717 membri, în medie 535 membri pe an. Singurul an în care biserica a crescut a fost anul 2009. Cu toate acestea, Biserica Adventistă la nivel Mondial, la nivel de Divizie sau Uniune are un mare potențial misionar. Dumnezeu să fie slăvit, iar poporul advent – conștientizat și motivat pentru misiune! ■

Georgel Pîrlitu, secretar,
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România

RAPORTUL TREZORIERULUI

Bugetul reprezintă una dintre cele mai folositoare unelte de gestionare corectă a resurselor de venit. El reprezintă intenția de a repartiza veniturile și cheltuielile necesare, astfel încât să asigure funcționarea optimă a activităților dorite, dar în același timp să rămână și un sold ce va fi atribuit unor activități neprevăzute. Pentru aceasta trebuie să începem prin a urmări istoricul veniturilor și cheltuielilor, pentru a vedea de unde poate începe construcția bugetară, unde pot fi făcute îmbunătățiri astfel încât să se poată construi mai ușor obiectivele, respectiv limita cheltuielilor care nu sunt absolut necesare. Stabilirea obiectivelor este imperios necesară pentru a avea o imagine de ansamblu a ceea ce trebuie îndeplinit, având o abordare realistă cu resursele financiare pe care le avem la dispoziție.

În cele ce urmează, voi prezenta câteva dintre principiile ce au stat la baza concepției bugetului pe anul 2024:

Forma bugetului

Forma bugetului anului 2024 păstrează caracteristicile formei bugetului anului 2023, având o formă simplă, accesibilă, cu o arborescență ordonată și bine conturată. Astfel, bugetul va fi foarte clar și ușor de urmărit atunci când este analizat și implementat.

Baza de pornire a bugetului

Ciclul de activitate analizat care a stat la baza planificării bugetare corespunde perioadei anului 2022–2023.

Procentul aplicat pentru a constitui baza de pornire a bugetului pe 2024 este de 90% din zecimea primită în perioada octombrie 2022–septembrie 2023, însemnând 13.117.136 lei (zecimi primite).

Culegerea de informații, analiza acestora și transpunerea în buget a concluziilor

Fiecare din solicitările bugetare au fost analizate, în mai multe runde, de către trezorerier, administratori, respectiv Comitetul local al Uniunii și, după ce au fost făcute corecțiile necesare, s-a trecut la etapa de asamblare ce a revenit, în mare parte, Departamentului Trezorerie.

Adnotări și explicații

4.1 Cheltuieli de personal

Instituția Uniunii cuprinde următoarele categorii de personal: personalul clerical (24 pastori), personal TESA (24 persoane), în total 48 persoane. În procente, cheltuielile de personal la alcătuirea noului buget sunt de 57,9% din veniturile „zecimi” (brut).

Drepturile pentru întreg personalul Uniunii sunt minimale, în acord cu prevederile legilor în vigoare și țin de buna desfășurare a activităților din Uniune.

Presupuneri bugetare

La întocmirea bugetului am luat în calcul un curs previzionar de 5,5 LEI/EUR. Proiecția inflației anuale

a prețurilor de aproximativ 7% (luând în calcul și procentul de incertitudine), conform estimării BNR pentru 2024, va afecta negativ execuția bugetară.

Prezentăm în continuare situația veniturilor la capitolul zecime pe fiecare Conferință din Uniunea Română, în perioada ianuarie–septembrie 2023, în comparație cu aceeași perioadă a anului 2022.

CONFERINȚA	CURS 2023*				CURS 2022*				rata inflației*	
	4.93				4.93				9.40	
	2023		Media/an		2022		Media/an		2023 / 2022	
	ZECIME				ZECIME				CREȘTERE	
	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	%	% actualizată
BANAT	9.937.052	2.012.038	1.511	306	9.123.719	1.848.703	1.390	282	108,9%	98,7%
MOLDOVA	19.235.196	3.894.710	1.719	348	17.327.535	3.511.010	1.526	309	111,0%	100,6%
MUNTENIA	26.951.338	5.457.062	1.576	319	25.733.459	5.214.269	1.499	304	104,7%	94,9%
OLTENIA	14.255.983	2.886.528	1.472	298	12.533.817	2.539.678	1.269	257	113,7%	103,0%
TRANS. NORD	9.518.327	1.927.255	1.310	265	8.859.602	1.795.186	1.222	248	107,4%	97,3%
TRANS. SUD	14.657.964	2.967.920	1.531	310	13.321.740	2.699.331	1.396	283	110,0%	99,7%
TOTAL	94.555.860	19.145.513	1.540	312	86.899.872	17.608.177	1.407	285	108,8%	98,6%

*Potrivit www.bnr.ro, www.insse.ro

Procentul de creștere a zecimii totale pe Uniune în anul 2023 (ianuarie–septembrie) față de aceeași perioadă a anului trecut este de 8,8%. Ca sumă absolută, zecimea a crescut cu 7.655.988 lei. Dacă se ia în considerare efectul inflației de 9,40% (rata anuală a inflației în luna septembrie 2023 comparativ cu luna septembrie 2022), se înregistrează o scădere de 1,4% a zecimii în anul 2023 față de 2022.

În această perioadă, moneda națională a avut un curs care a fluctuat față de euro, media acestuia fiind de 4,9388 lei/euro. Zecimea în valută a crescut în anul 2023 cu 1.537.336 euro față de anul precedent.

Darul Școlii de Sabat se ridică la suma de 4.327.802 lei la data de 30 septembrie 2023, cu o creștere de 500.882 lei față de aceeași perioadă a anului 2022 (3.828.157 lei). Situația Darului Școlii de Sabat pe Conferințe, în perioada ianuarie–septembrie 2023, este următoarea:

Conferința Banat – 467.746 lei

Conferința Oltenia – 616.026 lei

Conferința Moldova – 970.719 lei

Conferința Trans. Nord – 495.207 lei

Conferința Muntenia – 1.198.727 lei

Conferința Trans. Sud – 579.377 lei

Putem observa o creștere atât a zecimilor, cât și a darurilor Școlii de Sabat în anul 2023 față de aceeași perioadă a anului trecut, în timp ce numărul de membri a scăzut cu 351 de persoane în aceeași perioadă, ajungând la 61.401 membri la data de 30 septembrie 2023, față de 61.752 membri la data de 30 septembrie 2022. Asistăm de fapt la o creștere cu 12% a tuturor darurilor, în anul 2023 (ianuarie–septembrie) față de aceeași perioadă a anului 2022.

Pentru alcătuirea bugetului pentru anul 2024 am avut în vedere următoarele aspecte:

Obiectivele Uniunii pentru 2024

Lucrări de reparații la sediu, clădirile apartamentelor și caselor parohiale

Deși solicitările sunt mari și, trebuie să recunoaștem, în acord cu nevoile, alocațiile sunt modeste având în vedere veniturile mici de care dispunem. De menționat și faptul că o parte din fondurile provenite din Darul Școlii de Sabat, Darul de mulțumire (rămase până acum la Conferințe), cât și o parte din Darul Săptămânii de rugăciune, Darul din Sabatului al 13-lea (rămase până

acum la Uniune) începând cu anul 2022 ajung integral în sistemul financiar al Bisericii Mondiale (lucrarea misionară mondială).

Investiții majore: Centrul Stupini

Centrul Educațional Adventist din Stupini este un simbol al sacrificiului, al spiritului misionar și al educației adventiste din România. Istoria sa începe în 1931, prin inaugurarea imobilului ce avea să găzduiască Institutul Biblic, instituție ce va deveni suport pentru 14 promoții de pastori, până în 1949. Trece prin două confiscări (1942, respectiv 1956), două retrocedări (1945 și 1999) și o renovare consistentă realizată în anii 2000. Degradarea accentuată impune o nouă intervenție majoră. Așa se face că, în 2022, a fost demarat un proces de renovare temeinică și de construire a unor spații noi, moderne, adecvate nevoilor bisericii. Finalizarea procesului de renovare, cât și recepția la terminarea lucrărilor este planificată în primul trimestru al anului 2024.

Cu toate acestea, în luna martie a acestui an, centrul a fost deschis, ceea ce a făcut posibilă organizarea de diverse evenimente publice, tabere, instruiri, congrese etc. Complexul acoperă atât nevoile departamentelor bisericii de la nivel național sau zonal, cât și ale comunităților locale. Sala de conferințe generoasă, cele 6 săli de ședințe, cele 89 de camere ce pot asigura condiții decente de cazare pentru 220 de persoane (capacitatea de cazare poate crește și mai mult prin folosirea paturilor pliante), terenurile de sport și sala de mese asigură condițiile necesare pentru o ședere plăcută la Stupini.

Cu recunoștință pentru modul în care Dumnezeu a călăuzit lucrările de-a lungul timpului și apreciind generozitatea membrilor Bisericii Adventiste, sprijinul din partea Diviziei și a Conferinței Generale, care a făcut posibilă realizarea acestui proiect, privim înaintea noastră cu speranța că Centrul Educațional Adventist din centrul țării noastre va ajuta la îndeplinirea misiunii Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Proiecte de misiune în cofinanțare cu Conferințele, EUD, GC

Conferințele, instituțiile și departamentele vor aplica la Divizie și GC, prin intermediul Uniunii, în vederea finanțării sau cofinanțării după caz. În acest sens, solicităm o mai bună mediatizare a oportunităților de finanțare de la nivelurile superioare, cât și a instrumentelor aferente (Cererea de propuneri – Call notice, Ghidul liniei de finanțare – Guidelines, Ghidul aplicanților – Guide for Applicants etc.). Toate proiectele vor fi inventariate în Tabelul de Înregistrare a Proiectelor (Project Registration Table) conform HCL nr. 111/15 mai 2019.

Centrul Media Adventist

În anul 2021 s-a luat hotărârea ca, pentru o perioadă de 5 ani (2021–2025), Conferințele să contribuie cu un procent de 2% din zecime pentru susținerea cheltuielilor de funcționare a Centrului Media. Uniunea Română a contribuit în anul 2021 cu un procent de 1,5% din zecimea totală pe Uniune, procent care va fi menținut și pe parcursul anului 2024.

Fonduri extrabugetare

Previzionarea bugetară a luat în calcul o sursă importantă de venituri non-zecime, și anume, sprijinirea unităților de cult aparținând cultelor religioase. În acest sens, Departamentul Trezorerie va sta la dispoziția celor care doresc să acceseze acest tip de fonduri, oferind suportul tehnic necesar. (Hotărârea nr. 984 din 4 noiembrie 2014 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2002 etc.)

Concluzii

Geneza 22:14: „Domnul va purta de grijă.”

Fiecare an care urmează reprezintă un test. Nu-i cunoaștem parcursul, provocările, dar știm un lucru. Cel care trimite testul este Cel care poartă de grijă pentru ca noi să ieșim biruitori din el. Dumnezeu va interveni la momentul potrivit. Nici mai devreme, nici mai târziu, ci chiar la timpul potrivit.

Ce mare ușurare și câtă bucurie a fost în inima lui Avraam când a văzut împlinirea acestor cuvinte! El nu a cunoscut detaliile, dar a știut că Dumnezeu poartă de grijă. Ce mare profeție, în același timp! Domnul a purtat de grijă și a pregătit Mielul pentru jertfă. Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii, a venit și S-a jertfit ca să îi mântuiască pe cei păcătoși.

Ce a spus Avraam („Domnul va purta de grijă”) s-a împlinit. Domnul a pregătit un berbec pentru jertfă în locul lui Isaac. Isaac a purtat lemnele pentru jertfă, iar Domnul Isus a purtat păcatele omenirii. Noi merităm moartea, dar Domnul Isus a murit ca să ne izbăvească pe noi de moartea veșnică și de separarea de Dumnezeu.

Privim din perspectiva lui Avraam cu credință și bucurie. Așteptăm ziua când Domnul ne va da și nouă comoara pregătită de El, în acord cu făgăduința Lui. Pentru că ai fost un „rob bun și credincios”, „intră în bucuria stăpânului tău!” (Matei 25:21). ■

Emil Jigău, trezorerier,
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România

DISPREȚ ȘI PREȚUIRE

„DE ACEEA, PENTRU CĂ AI PREȚ ÎN OCHII MEI,
PENTRU CĂ EȘTI PREȚUIT ȘI TE IUBESC,
DAU OAMENI PENTRU TINE
ȘI POPOARE PENTRU VIAȚA TA.”
(ISAIA 43:4)

Cunoaștem prea bine aceste cuvinte ale apostolului Pavel către colaboratorul său mai tânăr, Timotei: „Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea, ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție” (1 Timotei 4:12).

Dar de ce nu le scria Pavel credincioșilor să nu-l disprețuiască pe Timotei, mai exact tinerețea lui? Putea să o facă, dar i-a scris direct lui: „Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea.” Timotei ar fi putut obiecta: „Dar, unchiule, nu e vina mea dacă unii mă disprețuiesc; ce pot eu să le fac? Ei au nevoie de un sfat sau chiar de o poruncă.”

De fapt, Pavel le-a scris și credincioșilor să nu-l disprețuiască pe Timotei. Iată unde: „Dacă

sosește Timotei, aveți grijă să fie fără frică la voi, căci el este prins ca și mine la lucrul Domnului. Nimeni dar să nu-l disprețuiască. Să-l petreceți în pace ca să vină la mine, pentru că îl aștept cu frații” (1 Corinteni 16:10,11). „Nimeni să nu-l disprețuiască.”

Puneți față în față cuvintele „dispreț” și „pildă”. Dacă nu ești o pildă pentru credincioși, ei te pot disprețui și nimeni nu te poate ajuta. E datoria ta să previi, să neutralizezi posibilul dispreț, fiind o pildă pentru potențialii disprețuitori. În ce? „În vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.” Dacă te vor disprețui, e posibil să fi provocat disprețul acela printr-o purtare necorespunzătoare.

Dar vei fi oare, printr-o purtare bună, la adăpost de orice formă sau cantitate de dispreț? Din partea oricui? Nu neapărat. Oamenii te pot disprețui și dacă ești o bună pildă în toate privințele. Se vor găsi unii care să o facă și nu poți evita situația aceea.

La început, proaspătul împărat Saul era mic în ochii săi (1 Samuel 15:17). Iată cum l-a prezentat profetul: „Samuel a zis întregului popor: «Îl vedeți pe cel pe care l-a ales Domnul? Nu este nimeni în tot poporul care să fie ca el.» Și tot poporul a strigat: «Trăiască împăratul!»... S-au găsit însă și oameni răi, care ziceau: «Ce ne poate ajuta acesta?» Și l-au disprețuit și nu i-au adus niciun dar. Dar Saul s-a făcut că nu-i aude» (10:24,27).

Unii oameni răi l-au disprețuit pe Saul. Reacția lui? S-a făcut că nu-i aude! Mai mult chiar, după ce Saul i-a biruit pe amoniți (capitolul 11:1-11), „poporul i-a zis lui Samuel: «Cine zicea: 'Saul să domnească peste noi?' Dați-i încoace pe oamenii aceia, ca să-i omorăm!» Dar Saul a zis: «Nimeni nu va fi omorât în ziua aceasta, căci astăzi Domnul i-a dat o izbăvire lui Israel!»» (versetele 12 și 13).

Narcisiștii suferă enorm atunci când nu li se dă atenție, când nu sunt băgați în seamă, când sunt disprețuiți, când nu sunt apreciați, când nu sunt slăviți. Cei „mici în ochii lor” se comportă ca Saul în acea fază a vieții lui și așa trebuie să reacționăm noi față de disprețuitori: să nu-i băgăm în seamă sau, mai exact, să ne facem că nu-i auzim, iar dacă se pune problema răzbunării, să ne ferim de așa ceva.

„Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea!” Tinerețea. Dar bătrânețea? Astfel de sfaturi nu lipsesc în Biblie. Iată unul: „Să te scoli înaintea perilor albi și să-l cinstești pe bătrân! Eu sunt Domnul!” (Leviticul 19:32). Dar apostolul Pavel s-a referit și la acest aspect: „Nu-l mostra cu asprime pe un bătrân, ci sfătuieste-l ca pe un tată” (1 Timotei 5:1).

Astfel, Biblia cheamă la respect total, general, nediscriminatoriu între oameni, cuprins, de fapt, în a doua mare poruncă: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Leviticul 19:18; Matei 22:39). Nu putea ca tocmai el, „bătrânul Pavel” (Filimon 9), să-i uite pe oamenii în vârstă.

În Psalmii 15:1-5 sunt arătate calificativele celui ce va locui în cortul Domnului, pe muntele Său cel sfânt, printre care acesta: „El privește cu dispreț pe cel vrednic de disprețuit, dar cinstește pe cei ce se tem de Domnul” (versetul 4). Cum poate fi înțeles disprețul acesta, practicat de cel care va fi mântuit?

Se explică astfel: „Omul ideal îi evaluează în mod corect pe alții, distingând adevărata lor natură. El nu este apărătorul răului. În timp ce nu acceptă o acuzație falsă împotriva cuiva (versetul 3, «el nu clevește cu limba lui, nu face rău semenului său și nu aruncă ocara asupra aproapei lui său»), el e dispus să le facă tuturor dreptate. El este echilibrat în judecățile lui. «Ce revoluție s-ar produce în orice societate prin aplicarea acestui principiu!» (Davison)” (Comentariul biblic adventist de ziua a șaptea, vol. 3, p. 663)

Omul cel mai disprețuit care a trăit vreodată a fost Mântuitorul nostru, Isus Hristos, așa cum s-a prevestit în cartea profetului Isaia: „Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața de la El și noi nu L-am băgat în seamă” (53:3). Evanghelistul Luca a notat această informație: „Irod, cu ostașii lui de pază, se purtau cu El (Isus) cu dispreț și, după ce și-a bătut joc de El și L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare, L-a trimis înapoi la Pilat” (23:11).

Cei convertiți nu-L mai disprețuiesc pe Mântuitorul lor, ci Îl adoră, Îl propovăduiesc, Îl așteaptă să Se arate în slavă. Celor ce continuă să-L disprețuiască și să-L lepede li se adresează însă avertizarea aceasta: „Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți; căci în zilele voastre am să fac o lucrare pe care n-o veți crede nicidecum dacă v-ar istorisi-o cineva” (Faptele 13:41). Acest „pieriți” este traducerea termenului ebraic *tamahu*, „fiți uimiți”, adică „mirați-vă și fiți uimiți”. Dar fiți siguri că vor și pieri toți disprețuitorii incurabili ai Mântuitorului.

Cum ne comportăm noi? Îl disprețuim pe Mântuitorul? În niciun caz! Dar Îl prețuim așa cum ar trebui să-L prețuim? În gândire, vorbire, atitudine, viață? Numai cei care Îl prețuiesc cu adevărat, iubindu-L mai presus de orice, Îl vor privi cu bucurie când Se va arăta pe nori în slavă, în timp ce disprețuitorii se vor boci și vor fi nimiciți.

În ce grupă ne aflăm? Doamne, Te rugăm, luminează-ne făptura și câștigă-ne definitiv de partea Ta! Amin! ■

BIBLIA CHEAMĂ LA RESPECT TOTAL, GENERAL, NEDISCRIMINATORIU ÎNTRE OAMENI, CUPRINS, DE FAPT, ÎN A DOUA MARE PORUNCĂ: „SĂ IUBEȘTI PE APROAPELE TĂU CA PE TINE ÎNSUȘI” (LEVITICUL 19:18; MATEI 22:39).

Pastor Ștefan Radu, doctor în teologie

TREIZECI DE ANI DE MISIUNE ÎN PENITENCIARE

Cu 30 de ani în urmă, în toamna târzie a anului 1993, s-a înființat Asociația Serviciul Umanitar pentru Penitenciare. Abia ieșită din comunism, lumea din jur nu era pregătită pentru o astfel de lucrare. Dar după cum niciodată lucrarea Domnului nu a așteptat organizarea oamenilor, grupuri răzlețe de voluntari erau active în penitenciarele din țară încă din anii 1990–1991, dovedindu-ne încă o dată că acolo unde oamenii nu văd încă ceva oficial, Dumnezeu are deja oameni pregătiți și activi!

- **SUTELOR DE PERSOANE ÎNCARCERATE** care, asemenea tâlharului de pe cruce, și-au deschis inima înaintea Cuvântului lui Dumnezeu și au primit botezul spre iertarea păcatelor;
- **MIILOR DE VOLUNTARI**, membri ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România, care de-a lungul celor 30 de ani au oferit săptămânal cuvânt, timp și dragoste persoanelor private de libertate din penitenciarele țării;

ASUP – BOTEZ OLTENIA

- **MIILOR DE ANGAJAȚI** ai sistemului penitenciar, care în toți acești 30 de ani, săptămânal, ne-au oferit acces, siguranță, ajutor în desfășurarea cursurilor și întâlnirilor cu deținuții;
- **ZECILOR DE MII DE DEȚINUȚI** care au răspuns pozitiv chemării voluntarilor ori îndemnurilor Duhului Sfânt și au participat la întâlnirile noastre de sănătate, educație ori de închinare.

Astăzi, după 30 de ani, dorim să mulțumim:

- Lui **DUMNEZEU**, fiindcă ne-a oferit har, putere și sănătate să continuăm această lucrare în Numele Său;
- **PIONIERILOR ACESTEI LUCRĂRI**, cei cunoscuți din țară sau din afara ei, cât și celor pe care doar Dumnezeu îi știe;

ASUP – BOTEZ BANAT

ASUP – BOTEZ MOLDOVA

ASUP – BOTEZ MUNTENIA

ASUP – BOTEZ TRANSILVANIA DE NORD

ASUP – BOTEZ TRANSILVANIA DE SUD

Experiențe?

Fiecare intrare în penitenciar este o experiență unică în sine. Cu fiecare ieșire adaugi la experiența vieții elemente noi, neștiute până atunci. Orice refuz al unui deținut de a se uni cu ceilalți în închinarea adusă lui Dumnezeu te face să te întrebi dacă nu cumva puteai să-l ajuți mai mult, dacă nu cumva acesta nu a reușit să-L vadă pe Hristos în tine... din cauza ta, iar fiecare răspuns pozitiv îți încarcă inima de bucurie și simți cu adevărat că trăiești cu un scop. Cel mai înalt scop: de a-i salva pe alții!

Da, sunt experiențe în penitenciare, cât și în afara zidurilor acestora, în cadrul familiilor deținuților ce așteaptă cu lacrimi ziua în care familia se va reîntregi! Experiențe cu copiii acestora când acceptă să continue școala și să nu-și renege părintele, experiențe în școli, licee, facultăți în momentul în care voluntarii ASUP împreună cu deținuții actuali oferă o lecție de viață inegalabilă, un model de „AȘA DA, AȘA NU!” imposibil de contrazis!

Fiecare botez este o experiență unică, o dovadă ce va rămâne pentru veșnicie că „acolo unde s-a înmulțit păcatul, harul s-a înmulțit și mai mult!” (Romani 5:20).

Atunci, „timp de treizeci de ani, viața Lui a fost o viață de hărnicie și stăruință. El, Maiestatea cerului, mergea pe străzi, îmbrăcat în veșmântul simplu al unui muncitor obișnuit. El trudea urcând și coborând stâncile abrupte, ducându-se și întorcându-se de la munca Lui. Îngerii nu au fost trimiși ca să-L poarte pe aripile lor în urcușurile obositoare sau să-I dea puterea lor pentru a-și îndeplini sarcina umilă. Totuși, atunci când lucra pentru a contribui la susținerea familiei prin truda Lui zilnică, El avea aceeași putere ca atunci când a făcut minunea de a hrăni cele cinci mii de suflete flămânde pe țărmul Galileei” (Ellen White, *Adevărul despre îngeri*, p. 167).

Timp de treizeci de ani, viața voluntarilor ASUP a fost o viață de hărnicie și stăruință. Ei, oameni simpli, merg pe străzi îmbrăcați în veșmintele unui lucrător obișnuit. Ei trudesco urcând, coborând și așteptând la porțile penitenciarelor. Îngerii, deși mereu lângă ei, nu le poartă poverile. Totuși, atunci când fac toate acestea în penitenciare ori în afara lor, ei sunt binecuvântați cu putere de Domnul lor, Isus Hristos!

Îți dorești o astfel de experiență? Discută cu pastorul local și înscrie-te ca voluntar ASUP! ■

**VOCATIA
SLUJIRII
ADALBERT
GHEJAN**

TIMP DE TREIZECI DE ANI, VIAȚA VOLUNTARILOR ASUP A FOST O VIAȚĂ DE HĂRNICIE ȘI STĂRUINȚĂ. EI, OAMENI SIMPLI, MERG PE STRĂZI ÎMBRĂCAȚI ÎN VEȘMINTELE UNUI LUCRĂTOR OBIȘNUIT.

Adalbert Ghejan, vicepresedinte ASUP

MI-E DOR DE CASĂ!

Congresul al III-lea al adventiștilor maghiari din România

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea și-a asumat sarcina de a fi purtătorul mesajului îngerului din Apocalipsa 14:6, să vestească Evanghelia veșnică „locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod”. Biserica Adventistă este una dintre comunitățile creștine cu cea mai rapidă creștere din lume. După ultimele rapoarte, are 22 de milioane de membri botezați și este prezentă, prin biserici sau grupe organizate, prin activități misionare, în 215 țări și teritorii. Aceasta este explicația pentru faptul că este o biserică multiculturală, multietnică, multicoloră, în timp ce membrii ei mărturisesc aceleași credință și se consideră frați în mântuitorul Hristos Isus. Multiculturalismul se reflectă și în Biserica Adventistă din România, care are reprezentanți din toate grupurile etnice întâlnite din societate. Maghiarii sunt cea mai mare minoritate națională din România. În prezent, Biserica Adventistă din țara noastră are 62.000 de membri botezați, iar aproximativ 6.500 dintre ei se identifică ca fiind maghiari, adică 10,5% din numărul membrilor.

În Sala Sporturilor din Târgu Mureș, în perioada 8–9 septembrie 2023 a avut loc cel de-al III-lea Congres al Adventiștilor Maghiari din România. Evenimentul a fost coordonat de pastorul Balla Loránd, directorul Departamentului Grupuri Etnice al Uniunii din România, în colaborare cu Conferințele Transilvania de Sud, Transilvania de Nord și Banat. Primul congres a avut loc în aceeași sală, în septembrie 2013, în timp ce al doilea s-a organizat la Cluj, în 2018. Conform practicii, comunitatea adventistă maghiară din România ține o întâlnire de această amploare la fiecare cinci ani. Unde va fi următorul? Ce frumos dacă ar fi acasă în Eden! Ne este dor de casă!

Mottourile alese pentru ocaziile de congres au exprimat intenționat continuitatea. Mottoul primului congres a fost: „Trebuie să transmii mai departe!” și sublinia misiunea noastră: Evanghelia trebuie dusă tuturor maghiarilor, și nu numai. Congresul de la Cluj-Napoca a îndreptat atenția asupra apropiatului mare eveniment: „Isus vine!”, motto care a motivat la pregătirea personală și îndeplinirea urgentă a misiunii. „Mi-e dor de casă!” a fost mottoul actualei întâlniri, care a avut menirea de a menține treaz în inimile credincioșilor dorul pentru cerul promis, astfel încât să luăm în serios pregătirea personală și, în același timp, să semănăm cu sârguință semințele Evangheliei. Mottoul ultimelor două congrese reînvie promisiunea Mântuitorului: „Mă duc să vă pregătesc un loc. Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, pentru ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi” (Ioan 14:2-3).

La acest eveniment solemn și profund spiritual au participat peste 2.800 de persoane, copii, tineri și adulți din diferitele biserici din Transilvania, din Ungaria și din zonele învecinate locuite de maghiari. În sală au fost prezenți și prietenii noștri neadventiști, precum și români și alte naționalități,

care au dorit să împărtășească bucuria prietenilor și fraților lor maghiari.

Congresul a început vineri seara și a continuat sâmbătă dimineața de la 9:30 și apoi de la 11:30. După pauza de masă, programul a început la ora 16. Fiecare ocazie a fost un serviciu divin înălțător, cuprinzând predici, cuvinte de bun-venit, poezii, multe cântări și muzică. S-a creat o adevărată atmosferă de festival pe toată durata congresului prin contribuția celor 24 de coruri și ansambluri vocale, a celor 17 formații de suflători și percuție, precum și a soliștilor muzicali. Toate acestea au fost închinare Domnului și au contribuit la bucuria și binecuvântarea celor prezenți în sală și a celor care au urmărit prin internet. Peste o mie de oameni au urmărit evenimentul în direct pe internet, dar alte mii l-au urmărit după aceea.

Uniunea Adventiștilor din România a fost reprezentată de președintele Aurel Neațu, iar Uniunea Adventiștilor din Ungaria a fost reprezentată de președintele Ócsai Tamás. În discursurile lor succesive, cei doi președinți de uniuni au transmis salutările adventiștilor care trăiesc în cele două țări și i-au încurajat pe cei prezenți prin mesajul rostit, ca să combine dorul de casă cu o pregătire temeinică, urgentă, o pregătire după inima lui Dumnezeu.

Pe lângă invitații speciali (senator, primar, consuli) și conducătorii celor două conferințe transilvănene, care au transmis câte un mesaj, evenimentul a fost onorat și de prezența unor lideri bisericești și pastori din Ungaria, Ucraina, Slovacia și Serbia, care au transmis salutările frățești și scurte mesaje biblice. Diviziunea Intereuropeană a fost reprezentată de secretarul Magyarosi Barna, născut în Târgu Mureș, în timp ce Diviziunea Trans-Europeană a fost reprezentată de secretarul Csizmadia Róbert, cu rădăcini în Sărmașu.

Serviciul divin de vineri seara a început într-o atmosferă solemnă, cu un număr surprinzător de mare de participanți. Pastorul Balla Loránd a ținut discursul de deschidere, iar pastorul Ósz-Farkas Ernő, născut în Târgu Mureș și slujind în prezent în Ungaria, urmat de pastorul Tokics Imre au rostit mesaje biblice.

În timpul orei de rugăciune de sâmbătă dimineața, Kalocsai Tamás, președintele Conferinței Duna, din Ungaria, și pastorul Hegyes-Horváth Géza, născut în Vaidacămăraș, președintele Conferinței Tisza, au prezentat Cuvântul lui Dumnezeu.

Pastorul Magyarosi Barna a predicat la serviciul divin de dimineață. Mesajul ne-a încurajat să fim gata pentru

**UN FOC
SFÂNT
SZASZ
ERNEST**

**PURTĂM ÎN INIMILE
NOASTRE FOCUL
SFÂNT AL DORULUI
DE CASĂ ȘI TÂNJIM
DUPĂ REVENIREA
DOMNULUI ISUS.
AȘTEPTĂM CONGRESUL
DIN NOUL IERUSALIM!**

venirea Domnului. Menționez câteva gânduri din prezentare: „În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite, ci doar le-au văzut și le-au urât de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ” (Evrei 11:13). Potrivit Bibliei, chiar și în propria noastră casă suntem doar străini din cauza existenței noastre limitate pe acest pământ: trăim și apoi murim. Cea mai corespunzătoare expresie este că suntem doar străini și călători aici pe acest pământ. Suntem străini, pentru că ne confruntăm cu consecințele păcatului. Consecința înstrăinării noastre de Dumnezeu este moartea. Omul are nevoie de o speranță adevărată, iar soluțiile false, precum plăcerile, posesiunile materiale sau unele activități nobile, nu oferă împlinire. Nu ajută nici măcar sinuciderea, nici resemnarea rațională potrivit căreia trebuie să înveți să accepți această situație. Speranța noastră este cuvântul profetic al lui Dumnezeu, care spune că poporul Său are o casă adevărată, care nu este alta decât Edenul pierdut, dar redobândit prin Hristos. Isus a venit ca, din pribegia noastră, să ne ducă într-un cămin nou, ca să ne ofere un sens în starea noastră lipsită de perspectivă și să transforme lipsa de perspectivă într-un viitor sigur.

Ce ar trebui să facem cu dorul nostru de casă? Să rămânem cu ochii ațintiți la obiectivul ceresc, unde ne așteaptă Domnul, ca să sosim acasă. Să trăim după principiile și legile cerului și, în același timp, să căutăm binele celor din jurul nostru și să-i chemăm să ne însoțească pe calea spre veșnicie!”

În programul de după-amiază ce a durat peste trei ore, pastorul Csizmadia Róbert a dat glas mesajului Bibliei, care a fost urmat de rugăciuni de consacrare. Programul, înfrumusețat cu prezentări de urări și poezii, a fost transformat într-un adevărat concert muzical prin imnurile răsunătoare și serviciile muzicale.

Slavă Domnului, la eveniment au participat mulți copii. Instructorii au organizat pentru aceștia o întâlnire utilă și interesantă în cursul dimineții într-o sală anexă.

Nu pot să nu menționez prestația celor șase tineri prezentatori. Nu numai că au împărtășit informațiile necesare celor prezenți, ci atât gândurile spirituale împărtășite, cât și aspectul lor

plăcut au avut un efect bun asupra întregii audiențe.

Gândurile de încheiere ale congresului au fost formulate de pastorul Balla Loránd. A subliniat ceea ce am experimentat cu toții: „E bine să fim împreună!” A mulțumit tuturor pentru prezență și pentru sacrificiul făcut pentru derularea cu bine a congresului, apoi a continuat: „Împreună cu voi, îmi exprim recunoștința față de bunul Dumnezeu pentru bucuria de a fi împreună, pentru binecuvântările revărsate asupra noastră și spun: *Soli Deo Gloria!* Duceți cu voi în inimile voastre această flacără și împărtășiți cu cei din jur acest foc sfânt: Mi-e dor de casă!”

Despre eveniment, președintele Uniunii, Aurel Neațu, a scris următoarele:

„Am avut privilegiul și bucuria să particip la congresul adventiștilor de limbă maghiară din România, iar în urma acestei întâlniri, dorința sufletului meu este ca Dumnezeu să le răsplătească acestora credința și slujirea.

Apreciez contribuția valoroasă pe care, prin calitatea actului liturgic, o aduc spiritualității adventiste din țară. Am fost plăcut impresionat de accentul pus pe închinarea prin muzică, de calitatea și numărul mare de coruri, formații, orchestre și fanfare. Momentele devoționale ne-au adus în prezența lui Dumnezeu, iar mărturiile personale au atins inimile celor prezenți, motivându-i pentru misiune.

Prin slujirea acestor frați, lumina adevărului prezent arde mai intens și semenii noștri pot avea o mărturie autentică despre Domnul Isus Hristos, care e gata să vină.

Doresc ca Dumnezeu să vă dea pacea Sa și o nouă putere de viață și de mărturie! Maranatha!”

Cel de al III-lea congres a luat sfârșit. Purtăm în inimile noastre focul sfânt al dorului de casă și tânjim după revenirea Domnului Isus. Așteptăm „congresul universal”, a cărui locație va fi Noul Ierusalim, iar gazda va fi chiar Mântuitorul, la care vor fi prezenți toți cei răscumparați prin sângele lui Isus, oameni din orice seminție, limbă și popor. Voi fi și eu acolo? Vei fi și tu? Depinde de noi. Locul este pregătit. Vino, Doamne Isuse! ■

Szász Ernest, coordonatorul redacției maghiare a Editurii Viață și Sănătate

DAVID ȘI GOLIAT – RUNDA A XIV-A

Lupta dintre David și Goliat nu s-a terminat acum 3.000 de ani. Doar că datele problemei s-au schimbat puțin. Filistenii scot din nou colții la cei care le-au dislocat vatra ocupată de ei în același fel. Aceeași familie mai mare, aceleași limbi guturalo-războinice. Situația nu diferă mult de războiul intestin slav care are loc la frontiera noastră de răsărit. Sunt două războaie ale civilizației și ale religiei. Războiul dintre Nord și Sud, dintre Occident și Orient, dintre creștinism și islam, dintre islam și iudaism. Uite cum se împlinesc vorba – „frații se omoară între ei pe o bucată de pământ”. Aceste „pământuri sfinte” sunt scăldate în lacrimi de sânge. După cum Marea Neagră (Marea Neagră sau Marea Ospitalieră, cine știe cât de ospitalieră mai este?) este esențială pentru tranzitul de cereale spre lumea arabă și africană, Golful Persic este „aur” pentru petrolul exportat în toată lumea. Arabii îl numesc Golful Arabo-Persic, spre disperarea iranienilor. Perșii de altădată visează din nou la hegemonie regională și mai mult dacă se poate. Apocalipsa 13 ne desfășoară ostilitățile lumii până la final. „Fiara” SUA arbitrează lumea și este puterea hegemonică finală.

Palestinenii sunt într-o oarecare măsură descendenții filistenilor, la care s-au adăugat și alte popoare care s-au perindat în Canaan. Sunt cercetători care susțin ca inclusiv samaritenii și evreii ar fi strămoșii lor. Sigur, cred că nu este niciun dubiu pentru nimeni că palestinienii sunt musulmani, având în ADN și sânge arăbesc. „F” și „p” (Palistia, Filistia) sunt diferențiate de un punct în ebraică, la fel cum sunt „b” și „v” (Betleem, Viflaim). Arabii și turcii numesc astăzi Palestina – „Filistia”. În ce culori îi prezintă Biblia pe filistenii? În economia acestui război interminabil, cât de mult au greșit Avraam și Sara când s-au gândit să-i ofere o soluție lui Dumnezeu ca să-și îplinească planul: „Și Sarai a zis lui Avram: «Iată, Domnul m-a făcut stearpă; intră, te rog, la roaba mea (Agar); poate că voi avea copii de la ea.»” Avram a ascultat cele spuse de Sarai” (Geneza 16:2). Acesta a fost momentul nașterii triburilor nord-arabe prin Ismael și, mai ales, momentul în care s-a făurit măgul discordiei pentru totdeauna.

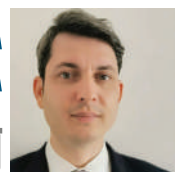
Filistenii îl pizmuiau pe Avraam pentru că avea cirezi nenumărate (Geneza 26:14). Cartea Judecători abundă de exemple ale dominației filistene asupra Israelului: „În vremea aceea, filistenii stăpâneau peste Israel” (Judecători 14:14); „Filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu” (1 Samuel 5:1). Filisteniiucid pe Saul și pe fiii săi. În avanscena istoriei apare tânărul cu părul bălai, David, care îl ucide pe uriașul filistean Goliat. Este momentul când armatele filistenilor sunt supuse lui David. Un Israel puternic a însemnat o perioadă de pace și glorie pentru poporul lui Dumnezeu. Astăzi, „călcâiul lui Ahile” este Israelul însuși, moment speculat la maximum de filistenii radicalizați din Hamas.

În istorie, Israelul a fost atacat în două puncte nevralgice: în Sabat și în momentele de slăbiciune. Începând cu seleucizii, apoi continuând cu Nebucadnețar, care atacă Ierusalimul în anul 597 î.H., în zi de Sabat, fix la 50 de ani de la Războiul de Yom Kippur, declanșat de coaliția arabă împotriva statului Israel, pe 6 octombrie 1973, într-o altă zi de Sabat, pe 7 octombrie 2023, are loc acest atac surprinzător asupra poporului Israel.

Doar ca idee, cuvântul ebraic *chamas* apare de 68 de ori în Vechiul Testament și înseamnă: „violență”, „cruzime”. Prima dată apare în Geneza 6:11 – „Pământul era stricat înaintea lui Dumnezeu, pământul era plin de silnicie (ebr. *chamas*)”. „Hamas” ar însemna în arabă „zel”, „curaj”. Dumnezeu promite Israelului o țară fără silnicie (ebr. *chamas*) în Isaia 60:18 – „Nu se va mai auzi vorbindu-se de silnicie în țara ta, nici de pustiire și prăpăd în ținutul tău, ci vei numi zidurile tale „Mântuire” și porțile tale, „Laudă”.

Dacă pe vremuri filistenii și-au întărit stăpânirea asupra Israelului printr-un embargo asupra armelor: „În toată țara lui Israel nu se găsea niciun fierar, căci filistenii ziseră: «Să împiedicăm pe evrei să-și facă săbii sau sulițe», și fiecare om din Israel se cobora la filistenii ca să-și ascute fierul plugului, coasa, securea și sapa, când se toceau sapa, coasa, furca cu trei coarne și securea,

**CONFLAGRAȚIA
CONTINUA
DANIEL
NIȚULESCU**

**REMARCABILĂ LUP-
TĂ DINTRE DAVID
ȘI GOLIAT NU S-A
TERMINAT ACUM TREI
MII DE ANI. DOAR CĂ
DATELE PROBLEMEI
S-AU SCHIMBAT
ÎNTR-O MICĂ MĂSURĂ.**

SE AUD PAȘII LUI ISUS. EVENIMENTELE GEOPOLITICE ÎMPLINESC PROFEȚIA: „FERICE DE POPORUL CARE CUNOAȘTE SUNETUL TRÂMBIȚEI, CARE UMBLĂ ÎN LUMINA FEȚEI TALE, DOAMNE” (PSALMII 89:15). MAJORITATEA OAMENILOR AUD SUNETUL DE TRÂMBIȚĂ, DAR CĂȚI OARE ÎL CUNOSC?

și ca să facă vârf țepușului cu care mâna boii” (1 Samuel 13:19-21), astăzi lucrurile s-au schimbat mult. Israelul are ascendent asupra lor la mai toate capitolele. Poate doar ura este mai mare în cealaltă tabără. Popoarele mării s-au unit din nou împotriva lui Israel. Încă din vremurile biblice, Samson cobora la Gaza după filistene. Profeția din Amos 1:6-8 ne dezvăluie cauza pentru care Gaza va fi mistuită de foc - tratamentul aplicat prinșilor de război: „Așa vorbește Domnul: «Pentru trei nelegiuiri ale Gazei, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au luat pe toți oamenii prinși de război și i-au dat Edomului, de aceea voi trimite foc în zidurile Gazei și-i va mistui palatele. Voi nimici cu desăvârșire pe locuitorii din Asdod și pe cel ce ține toiagul împărătesc în Ascalon. Îmi voi întoarce mâna împotriva Ecronului și ce va mai rămâne din filistenii vor pieri», zice Domnul Dumnezeu.” Fâșia Gaza este o enclavă a oamenilor mării.

Nu cred că sabia dintre evrei și filistenii/palestinienii va dispărea vreodată. Emiratele Arabe Unite își doresc normalizarea relațiilor cu Israelul, însă Iranul se opune categoric. Care vor fi sortii acestei inflamări perpetue? Greu de anticipat scenariul corect. Israelul câștigă pe termen scurt confruntarea, susținut de Occident, continuând să supraviețuiască încercuit de fiii lui Ismael. Hamas și Hezbollah se mulțumesc doar cu răzbunarea. Deși pare foarte puțin probabil, există și posibilitatea detonării axei răului: Moscova - Teheran - Phenian. Filistenii le reproșează evreilor că le-au cucerit țara pe vremuri și au descălecat ilegal, în timp ce evreii susțin că Dumnezeu i-a adus în Palestina. Să vedem cât vor rezista „două popoare în aceeași țară”. Evreii revendică întreg Ierusalimul ca fiind capitala lor. Palestinienii revendică același vechi Iebus, sau Ierusalimul de astăzi. Cine are dreptate? Revizionismul este exacerbant zilele acestea în lume.

Sub două dintre cele mai sfinte moschei, Domul Stâncii și El-Aqsa, se află ruinele celor două temple evreiești. Musulmanii pretind că atunci când Adam a coborât din rai, s-a rugat în acest loc. Teza fluturată „Muntele Templului într-un potențial pericol” este combustibilul care îi aprinde pe musulmani oricând. Conform tradiției, Mahomed s-ar fi înălțat la ceruri de pe Domul Stâncii. Se spune că evreii sunt gata de ani buni să construiască cel de-al treilea templu fix unde sunt aceste două moschei renumite de pe Muntele Templului. Evreii susțin că în acest loc sacru ar veni Mesia prima dată. Evreii și arabii visează la hegemonia lumii, care a luat-o razna.

Profeția din Luca 21:20 - „Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape” - se referă în primul rând la distrugerea Ierusalimului din anul 70 d.H., dar având în vedere că subtitlul capitolului 21 se referă la nimicirea Ierusalimului și (re)venirea Fiului omului, o putem lua în calcul, cu multă moderație, și ca pe un semn al sfârșitului de veac.

Israelul gravitează astăzi, într-o oarecare măsură, în jurul bornei profetice din Osea 3:4 - „Căci copiii lui Israel vor rămâne multă vreme fără împărat, fără căpetenie, fără jertfă, fără chip de idol, fără efod și fără terafimi” (Osea 3:4). Chiar și după fondarea statului în 1948, Israelul este tot fără Împărat, fără jertfă (templu), dar cumva și fără idolatrie.

Dumnezeu i-a scos pe evrei din Egipt, i-a scos pe filistenii din Caftor (Creta) și pe sirieni din Chir (Amos 9:7). Ne va scoate și pe noi din captivitatea unei lumi pierdute. Deși suntem îndemnați să ne rugăm pentru pacea Ierusalimului (Psalmii 122:6), doar revenirea lui Mesia va pune capăt războiului. Singurul templu va fi Noul Ierusalim. În el vor avea loc evreii mântuiți, arabii care au crezut în numele Lui și creștinii care L-au iubit.

Vox Domini în conflictul din Țara Sfântă

Se aud pașii lui Isus. Evenimentele geopolitice împlinesc profeția: „Ferice de poporul care cunoaște sunetul trâmbiței, care umblă în lumina feței Tale, Doamne” (Psalmii 89:15). Majoritatea oamenilor aud sunetul de trâmbiță, dar câți îl cunosc? Afonul aude bine sunetele, poate recunoaște notele pe partitură, dar nu le poate reproduce corect. O versiune chiar poetică traduce expresia „umblă în lumina feței Tale” în felul următor: „poporul care se încălzește la lumina zâmbetului Tău”. Isus ne zâmbește printre norii plumburii ai lumii noastre încordate.

Capul de afiș al știrilor este războiul din... Țara Sfântă. Abia dacă se mai vorbește despre războiul din Ucraina. De ce atâta vervă pusă în mișcare din cauza războiului din Israel? Pentru că Mesia va (re)veni pe Muntele Măslinilor ca să conducă lumea după ce va fi construit cel de-al treilea templu, înainte sau după necazul cel mare. Conform interpretării profetice „mainstream”, majoritatea evenimentelor finale ale istoriei vor avea loc în Țara Sfântă. De aceea și poziționarea instinctivă în această tabără a câștigătorilor, o poziționare militară bazată pe „profeție”. Dacă acolo se va împărți puterea, nu este normal să vrei să fii de partea bună a istoriei? Nu se așezaseră

ucenicii la stânga și la dreapta lui Isus? „În Împărăția Ta, acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta” (Matei 20:21). Ai impresia că ostilitățile de astăzi au loc conform scenariului din Daniel 11 dintre împăratul de la miazănoapte și cel de la miazăzi. Această impresie nu este o interpretare a lui Daniel 11. Războiul dintre Nord și Sud, ca să facem aluzie la Războiul Civil American (1861–1865). NATO – Alianța Nord Atlantică – este poziționată, cum îi este și numele, de partea Nordului, în timp ce statele din BRICS: China, Rusia, Iran, Brazilia, India, Africa de Sud s-au aliniat la celălalt pol. Nord și Sud, nu stânga și dreapta, ca în Biblie. N-aș putea spune că Nordul este la „dreapta” și Sudul la „stânga” (Matei 25:33).

Să dezvoltăm puțin filmul ostilităților. Rusiei îi convine de minune deschiderea unui front nou în Orientul Mijlociu, atenția mutându-și centrul de greutate în această zonă febrilă. Occidentul își împarte forțele epuizându-și resursele militare. Rusia știe de vechea strategie a romanilor – *divide et impera*. Nu avem dovezi că Rusia sau China au intervenit direct în plănuirea atacului brutal de pe 7 octombrie, însă decontează (indirect) rezultatele. Sunt analiști militari și geopolitici care susțin că Hamasul ar fi fost sprijinit de China de-a lungul timpului. Despre Iran știm sigur că finanțează organizațiile teroriste Hamas și Hezbollah, tradus „partidul lui Allah”. Dumnezeu nu are nevoie de partide și nici de „biserițe”. Marile autocrații: China, Rusia și Iranul lucrează prin proxy – intermediari – împotriva axei Nordului. Altfel spus, scot castane din foc cu mâinile acestor băieți mai mici: Hamas, Jihadul Islamic, Hezbollah. Aici cred că ar merita trecută și Coreea de Nord și alte state mai mici, care fac jocul celor mari.

Săturându-se de prea multă pace, noul Răspun de la Kremlin – Aleksandr Dughin – se joacă cu focul previzionând un al treilea război mondial. Aceste state doresc cu orice chip detronarea SUA din hegemonia lumii, riscând să ne arunce într-o anarhie totală. Între timp, chiar de la pupitrul Casei Albe, președintele Joe Biden anunță *en fanfare* că „SUA sunt un far pentru lume”, conducând ostilitățile ei. În istorie au avut loc vreo opt războaie între romani și persani. Așadar, spiritul belicos din ADN-ul lor și visul islamic de a domina lumea clocotesc în creuzetul de lângă Golful Persic. Perșii vor scandal subminând pacea din Orientul Mijlociu prin atacarea bazelor militare americane. Țânțarul scarpină pe talpă elefantul. Cu ce scop? Știe că nu are nicio șansă în fața SUA. Vor să creeze un sentiment profund antiamerican

în Orient, dar și în Europa și în SUA. Vor să-și arate mușchii în fața lumii islamice și în întreaga lume. Cu ajutorul unui alt proxy – musulmanii din întreaga lume (sunt 50 de milioane doar în Europa, stat în stat în unele locuri) – vor să provoace dezordine și anarhie socială. Poate în felul acesta își imaginează că înfig semiluna pe catedralele Europei... Apropo, Europa trebuie urgent să-și revizuiască politica „open culture”, altminteri peste ani va fi doar o amintire. Nu rezolvăm sporul natural negativ și criza forței de muncă deschizând larg porțile, oferind cetățenie unor semeni care se transformă rapid în stăpâni ai Europei. Unii chiar cred că au moștenit Europa de la Suleiman Magnificul, bătrânul continent fiind un fel de breloc la globul Semilunii. Soluția este un sistem social solid de încurajare a natalității europene. Revenind pe tabla de șah, slăbirea influenței noii Persii în Orient este echivalentul pătrunderii Evangheliei în fereastra 10/40. Să ne rugăm mai cu sârg pentru împlinirea lui Matei 24:14.

„Sultanul” Erdogan nu poate să nu se amestece în aceste „mări” care clocotesc. Și el a fost trimis de divinitate să îplinească un rol profetic. Erdogan joacă tare pentru Hamas. În ciuda unei bune relații cultivate de-a lungul timpului cu Israel, în viziunea sa, Hamas nu este o organizație teroristă. Sultanul se face înadins că uită de PKK și de problemele intestinale ale Turciei. Uită că, înainte de turci, grecii au fost întâi-stătătorii Asiei Mici, dacă tot se ține cont de cine au descălecat mai întâi: canaanii, filistenii (palestiniienii) și evreii. Adevărul este că religia este cea care îi ține laolaltă. Granițele se fac și se desfac, regii vin la tron și pleacă, la fel și politicienii, însă religiile rămân ca niște „gardieni” ai identității. Religia este cea mai puternică identitate culturală.

În ciuda exhibițiilor și piruetelor pe care le fac actorii din acest conflict, cu riscul de a fi acuzați de papofobie, cartea câștigătoare este Vaticanul. Cu cât sunt mai multe conflicte, cu atât mai bine se profilează „omul păcii”, a cărui rană de moarte s-a vindecat. „Rana de moarte fusese vindecată și tot pământul se mira după fiară” (Apocalipsa 13:3). Nu există conflict în care „Vox Domini” să nu iasă la rampă. Și acolo va rămâne până când se va arăta pe nori Marele nostru Domn și Mântuitor Isus Hristos, asupra căruia trebuie să ne fixăm privirile, atenția și credința! „Și atunci se va arăta acel nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale” (2 Tesaloniceni 2:8). ■

Daniel Nițulescu, doctor în istorie, pastor în Conferința Muntenia

**RELIGIA ESTE
ACEEA CARE ÎI
ȚINE LAOLALTĂ.
GRANIȚELE SE
FAC ȘI SE DES-
FAC, REGII VIN
ȘI PLEACĂ, ÎNSĂ
RELIGIILE RĂ-
MÂN CA NIȘTE
„GARDIENI” AI
IDENTITĂȚII.
RELIGIA ESTE CEA
MAI PUTERNICĂ
IDENTITATE
CULTURALĂ.**

POPORUL (RE)ALES

Nici nu începuse bine războiul din Ucraina, că președintele SUA, Joe Biden, a și prezentat viziunea sa asupra lumii. Această poziție exprimată public, mai ales într-un context de conflict cu riscul de a se extinde, are la bază o filozofie politică. Americanii cred că au rolul de a crea o ordine mondială după standardele lor, pe care le consideră supreme. Cine a ascultat acel discurs a putut să înțeleagă destul de clar miza conflictului din Ucraina. Mai toată perioada istoriei, marile imperii au condus lumea după viziunea pe care au considerat-o necesară și normativă pentru epoca lor.

Rușii și puterile din estul globului încearcă să formeze un front comun împotriva unipolarității americane. Acest război a izbucnit când încă nu se terminase bine pandemia. Nu s-a terminat acest conflict că a izbucnit un alt război, complet neașteptat și incalculabil mai complex, cel din Ori-

entul Mijlociu, între evrei și nu știm exact cine. Deodată, toată lumea a schimbat centrul de atenție și este conectată zi și noapte la ceea ce se petrece acolo.

Ce au în comun americanii, evreii, rușii și alte câteva popoare? Și de la ce pornesc toate vijeliile acestea ca din senin? Toate au ceva ce, pe noi, ca adventiști, ne interesează în mod special – ideea de popor ales.

Dispensaționalism sau istoria în paranteze

În secolul al XIX-lea apar tot felul de mișcări religioase, teologice politice, filozofice și economice. Dintre ele amintim mișcarea adventistă, mișcarea sionistă și teologia dispensaționalistă. Conform acestei teologii, poporul evreu este cel ales, lepădat pentru o perioadă, apoi reales pentru a finaliza pla-

nul mântuirii. Pentru că n-au înțeles profețiile mesianice și nu L-au cunoscut pe Cel Ales, Domnul Hristos, au rămas corigenți, urmând să-și dea examenul la sesiunea următoare. Privind retrospectiv, asta însemna aproape două milenii.

La bază se află interpretări ale cărții Daniel și ale altor pasaje profetice. Aceste interpretări erau modelate de viziunea teologică. Teologia legământului și teologia dispensaționalistă dominau gândirea religioasă în acea vreme. Teologia legământului vedea Noul Testament ca o interpretare a Vechiului Testament, ele fiind una. Revelația este aceeași pentru orice epocă și orice loc. Teologia progresivă dispensaționalistă merge pe varianta diferenței dintre cele două Testamente biblice, fiecare având valoarea sa intrinsecă, și se aplică la perioade diferite. Noutatea revelației ulterioare nu o înlocuiește pe cea veche. Așadar, Israel, ca popor ales, rămâne așa pentru totdeauna și biserica nou-formată are alt rol. Conform aceste interpretări, Legea lui Moise rămâne valabilă doar pentru evrei, ea nemaifiind valabilă pentru creștini.

În America de Nord începe să fie promovată viziunea unei întoarceri demografice în sens geografic a poporului evreu în Țară Sfântă, viziune care se regăsește în perioada ce a urmat Războiului de Independență. În anii 1790 și la începutul secolului al XIX-lea devine de la sine înțeles că protestanții americani sunt tot mai afectați de ideea sionistă. Cel care a sistematizat această înțelegere teologică a fost John Darby, care propovăduiește că Isus va cobori pe pământ pentru a-și întemeia împărăția, venirea Sa fiind precedată de întoarcerea evreilor în țară lor și crearea unui stat într-o formă sau alta. Tot el este cel care predică faptul că „biserica este în ruine” pentru că și-a pierdut învățătura biblică și are nevoie de reformă.

Dacă lucrurile stau așa, atunci evenimentele actuale din Orientul Mijlociu au un rol escatologic esențial. Doar ca exemplu, aduc în atenție epoca lui Ieremia, care încerca să convingă poporul iudeu să accepte subordonarea față de Babilon în sens politic. Iudeii au migrat spre Egipt. Asta arată că politica și filozofia pot fi instrumente în mâna Domnului. Dar la fel de bine pot fi instrumentele diavolului. Popoarele sunt supuse multor condiții și factori care modelează viziunea și, implicit, misiunea lor. Toate aceste lucruri sunt extrem de importante când vrem să înțelegem punctul profetic axat în timp și, mai nou, în spațiu. Care e poporul lui Dumnezeu?

1. Alegerea poporului evreu, prin Avraam, Isaac și Iacov, este clară din punct de vedere biblic, încât nu e nevoie să mai zăbovim aici.

2. Alegerea bisericii creștine în Noul Testament este de asemenea foarte clară, deși lecturarea sa pare să ne mai bage în ceață uneori.

Romani 9–11 prezintă legătura între evrei, care pare chiar în sens causal, creștinismul fiind o extensie, nu o noutate absolută. Pentru Pavel e clar că ei vor putea relua rolul lor doar dacă își vor reconsidera poziția față de Domnul Hristos. Oricum, evreii nu recunosc Noul Testament, însă creștinii s-au divizat tocmai din cauza înțelegerii diferite a scrierilor nou-testamentare.

Astfel apare o problemă: care este poporul lui Dumnezeu în Noul Testament? Rămâne doar cel creștin? Merg ambele în paralel? Sau biserica este un înlocuitor până la vremea realegerii poporului evreu?

Lumea se îndreaptă spre Răsărit

Odată ce creștinismul a ajuns la Roma, impactul său asupra lumii a căpătat amploare. Mai întâi au fost persecuții, apoi împărații au văzut că nu prea au de câștigat din confruntare și au mers pe reconciliere. Împăratul Constantin este cunoscut ca fiind primul care devine creștin și care oferă libertate creștinilor. Tot el mută capitala la Bizanț, care va căpăta numele de Constantinopol, lăsând un vid politic în Vest.

Dar după aproape un mileniu și Constantinopolul se prăbușește sub atacurile armatei lui Mehmet II, ducând la temeri mari cu privire la securitatea Europei și la condiția ortodocșilor, care se vedeau amenințați de otomani. Ortodocșii credeau că prăbușirea Constantinopolului este semnul sfârșitului, mai ales că anul 1492 ar fi fost de fapt anul 7000 de la crearea lumii după calculele lor. Mulți ortodocși vedeau deja în Moscova „a treia Romă” de ceva vreme, iar aceste evenimente întăreau deja această idee.

Lumea se îndreaptă spre Apus

Cam pe vremea când Constantinopolul cădea în mâinile otomanilor, un genovez pe nume Columb vrea să evite necazurile din jurul Mediteranei și caută un drum spre India prin vest. Doar că a ajuns într-un ținut nou. Lumea se întorcea cu fața spre apus. Acest loc va deveni refugiul multor europeni harnici și dornici să trăiască în pace, dar mai ales în libertate. Așa că era un prilej nimerit să

**A DOUA
SANSĂ
MUGUREL
ASAFTELI**

**MESIA VA VENI
PENTRU ORICE
POPOR ȘI ORICE
BISERICĂ, DAR VOR
FI ALEȘI DOAR CEI
„CARE PĂZESC PO-
RUNCILE LUI DUM-
NEZEU ȘI CREDINȚA
LUI ISUS”.**

lași totul în urmă și să o iei de la capăt. Fapt destul de primejdios de altfel, pentru că trebuia să treci Atlanticul cu tot ce însemna, valuri uriașe uneori, rechini, pirați sau vreo defecțiune tehnică la vasul de transport. În 1648, vasul Mayflower deschidea un nou capitol al istoriei. Chiar dacă la început a fost greu, cu timpul America devine tot mai hotărâtă să își ia în serios rolul de popor ales. Aici urmau să sosească evrei, adică primii aleși, musulmani, aleși și ei în felul lor, protestanți cu multiplele lor facțiuni, catolici, care oricum descoperiseră continentul și nu puteau lipsi. După cum vedem, erau aleșii aleșilor, sau cei mai aleși de pe pământ.

Așa cum am arătat mai sus, SUA vedeau în Israel împlinirea profețiilor și se angajau să asigure securitate și să susțină formarea acestui popor pentru a realiza planul divin prin el. Astfel, SUA, reprezentant al creștinismului, și Israel vor încerca să acopere prăpastia de aproape două milenii dintre creștini și evrei.

Asta devine și mai important dacă ne gândim că tot o țară creștină și leagănul protestantismului, Germania, încercase să extermine etnia evreiască, având chiar o motivație religioasă. America devenea locul de refugiu al evreilor persecutați, după ce, cu vreo trei secole în urmă, asigura același suport pentru protestanții europeni. Cei care i-au ajutat pe evrei devin cea mai mare putere economică a lumii, iar țara persecutoare devine a doua sau a treia putere pentru un timp. Așadar, întoarcerea evreilor în țara lor este o problemă care excede pla-

nul politic și devine una teologică și, poate, escatologică. Altfel ar fi putut rămâne în America fără să fie nevoiți să plece vreodată.

După războaiele dintre Israel și unele țări arabe cunoscute, ca Războiul de șase zile, din 1967, sau Războiul de Yom Kippur, din 1973, Israelul devine un exemplu de folosire cu succes a forței militare într-o epocă în care Statele Unite eșuau în Vietnam.

Mai e loc la masa celor aleși

Dacă am reținut ceva din noianul de evenimente, toate cu oameni aleși și popoare alese, am ajuns la gala celor aleși. Reprezentanți din toate popoarele și religiile lumii sunt aici, în America de Nord. Tot în secolul al XIX-lea, un fermier care credea într-un Dumnezeu care era destul de departe de afacerile oamenilor, adică deist, pe nume William Miller, începe să citească și apoi să predice dintr-o carte a evreilor, Daniel, carte foarte importantă și pentru dispensaționaliști. Și de aici a început o mișcare care anunța că istoria a ajuns la final, iar acest final nu este altul decât venirea Domnului nostru Isus.

Pentru acesta au stabilit data exactă și s-au pregătit temeinic. Iar locul nu era important pentru că tot Mesia va veni pentru orice popor și orice biserică, dar vor avea parte de El doar cei aleși „care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus” (Apocalipsa 14:12). ■

Mugurel Asaftei, secretar, Conferința Moldova

ICONNECT
cu Ciprian Piciorang

Invităm adolescenții și tinerii să își exprime gândurile, curiozitățile, dilemele, într-o emisiune unde pot vorbi, pot fi ascultați și chiar să îl descopere/redescopere pe Dumnezeu. Solicităm opinia unor invitați: profesori, pastori, părinți, psihologi, specialiști. În final, dorim să ne bucurăm de câteva jocuri/activități practice.

Speranța TV RADIO VOCEA SPERANȚEI
Sâmbătă, ora 21:00

„RANA DE MOARTE” ȘI SCHIMBAREA LA FAȚĂ A PAPALITĂȚII

În articolul anterior pe aceeași temă, intitulat „Rana de moarte și teatrul absurdului”, au fost prezentate o serie de evenimente care au umilit papalitatea, au pus capăt puterii temporale a papiilor și au slăbit foarte mult autoritatea și influența culturală a bisericii, odată cu desființarea vechiului regim și apariția unui nou regim în Franța, în Europa și în toate țările creștine.

Am subliniat că aceste schimbări umilitoare pentru papalitate nu se rezumă la un eveniment punctual din anul 1798, ci la o serie de lovituri politice și militare, între anii 1797 și 1929, odată cu apariția și dezvoltarea fiarei revoluțiilor anti-creștine.

Dar rana de moarte dată fiarei pseudo-creștine nu a afectat doar papalitatea, sau catolicismul. Rana de sabie aplicată acestei fiare nu este doar teribila lovitură politică dată vechiului regim „creștin” din Europa și din toată lumea. În același timp, credința și cultura creștină în general au continuat să fie erodate de secularism și de diverse forme de anticreștinism.

Acum vom arăta alte ocazii de umilire a papalității, precum și rezistența ei îndârjită, la nivel religios și diplomatic și „reformarea” sistemului, care la prima vedere ar contrazice profeția din Apocalipsa 13.

Tratatul Lateran (1929) și Tratatul Villa Madama (1984)

În contrast cu opinia răspândită printre noi, că anul 1929 ar fi adus „vindecarea răni de moarte” a fiarei, susținem aici că noul concordat făcut între Pius XI și statul italian în 1929 nu a fost decât un gest de resemnare a papalității cu statutul foarte modest, care îi fusese propus deja în 1870.

Când în 1870 fusese iarăși desființat statul papal, de data aceasta de către revoluționarii italieni, care s-au raliat regelui Victor Emanuel, guvernul se angaja să-i asigure papei inviolabilitatea, independența politicii externe, liberul exercițiu al puterii spirituale. Dar, ca teritoriu, papalitatea urma să se limiteze la suveranitatea asupra palatelor Vatican,

Lateran și Castel Gandolfo. Ceea ce Pius IX a refuzat în 1870, Pius XI a acceptat, în 1929, prin Tratatul Lateran.

Noul stat papal („Cită del Vaticano”), constituit în 1929, reprezenta, așadar, o reducere drastică a teritoriilor dinainte de 1870, dar Vaticanul a primit despăgubiri financiare pentru teritoriile pierdute. Biserica Catolică a primit anumite drepturi și privilegii în ce privește educația și căsătoria, catolicismul a redevenit religia oficială a Italiei și a început să-și cânte vechiul cântec.

Dar Biserica Romană nu și-a păstrat până astăzi statutul de biserică de stat și de religie oficială în Italia. Încă din 1967 au început negocieri pentru un nou tratat, astfel încât în 1984, Tratatul Lateran a fost înlocuit cu Concordatul de la Villa Madama, o versiune revizuită a celui din 1929. Prin noul tratat, semnat între Italia (reprezentată de premierul Bettino Craxi) și Vatican (reprezentat de secretarul de stat Agostino Casaroli), catolicismul înceta să mai fie religia de stat a Italiei.¹

În 1929, Italia fascistă acordase Vaticanului anumite privilegii în Italia, pentru că Ducele Mussolini, de extremă dreaptă, avea nevoie de sprijinul politic al Papei. Dar Bettino Craxi era, în 1984, primul premier socialist al unei Italii mai seculare. Dar dacă biserica și statul în Italia s-au separat de drept în 1984, nu înseamnă că această separare este totală și definitivă. Politicienii nu ignoră complet opiniile clerului catolic, iar Vaticanul este interesat în politica Italiei.²

Relațiile diplomatice ale Vaticanului

Această ușoară adâncire a răni de moarte papalității în 1984 a fost ușor compensată istoric: la data de 10 ianuarie 1984, Statele Unite acceptau pentru

**EXTINDEREA
PERSPECTIVEI
FLORIN
LAIU**

**IMPUNEREA DE LEGI
RELIGIOASE DE CĂTRE
CEA MAI LIBERALĂ SU-
PRAPUTERE A LUMII VA
ÎNSEMNA CĂ RANA DE
MOARTE S-A VINDECAT.**

prima dată relații diplomatice oficiale cu Vaticanul. Evenimentul era adevărat ulei pe rană.³

Istoria acestor relații a început destul de nepromițător. Între 1870 și 1870, în special 1848–1868, Statele Unite au avut slabe relații diplomatice cu „Sfântul Scaun”, prin intermediul unor consuli, fără ambasadă oficială. Când statul papal a fost desființat în 1870, aceste relații au încetat până în 1984. Dar chiar și între anii 1870 și 1984, mai mulți președinți americani au desemnat emisari personali pentru a vizita periodic „Sfântul Scaun” și a discuta chestiuni de interes internațional (politic și umanitar).

În același timp, „Sfântul Scaun” și SUA sunt împreună membre ale OSCE (Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa), iar „Sfântul Scaun” are un statut de observator la ONU, în OAS (Organizația Statelor Americane) și în OMC (Organizația Mondială a Comerțului), fiind astfel foarte implicat la nivel diplomatic.⁴

În istoria papalității, relațiile diplomatice au apărut din timpul papei Leon I (453), prin funcția modestă a apocrisiarilor (reprezentanți papali la curtea din Constantinopol. Din secolul al XI-lea, papii au început să trimită reprezentanți la curțile monarhilor europeni, iar din secolul al XV-lea, puterile europene aveau ambasadori permanenți acreditați la Roma. În 1500, papalitatea a înființat o primă nunțiatură, urmată de multe altele în secolele XVI–XVII.

După 1648, relațiile diplomatice cu statele europene au mai slăbit, dar diplomația papală era încă solidă. În 1805, Prusia a devenit primul stat protestant care avea să trimită ambasador la Roma. După Congresul de la Viena (1815), diplomația papală părea să fie restabilită. Și chiar după 1870, când papalitatea nu mai avea un stat, papa acționa în continuare ca un șef de stat, menținând relații diplomatice cu mari puteri ca: Austro-Ungaria (1881), Rusia (1882, 1907), Franța (1886, 1923). Se întâmpla chiar ca nunții papali să fie tratați onorific ca decani între ambasadori. În aceeași perioadă în care papalitatea era lipsită de stat, papa a fost rugat să arbitreze între Germania și Spania, într-o dispută privitoare la Insulele Caroline.

Ba mai mult, numărul statelor care au stabilit sau restabilit relații cu Scaunul Papal aproape s-a dublat în perioada 1870–1929.⁵ Regatul Unit, care rupsesse relațiile cu papalitatea în secolul al XVI-lea, le-a reluat în 1914. Relațiile diplomatice papale însă s-au dezvoltat în special după Al Doilea Război Mondial și cuprind astăzi peste 180 de state. România a inițiat relații diplomatice cu „Sfântul Scaun” în 1920, după Marea Unire.⁶ În 1990 s-au reluat aceste relații. Există astăzi ambassade reciproce la București și la Roma.

În ce constau aceste relații diplomatice ale papalității cu diverse țări ale lumii? Ele nu pot fi în niciun caz un semn al vindecării „rânii de moarte” din Apocalipsa 13, deoarece aceste relații nu au încetat niciodată, ba încă au crescut în special în perioada umilirii politice și spirituale a papalității. Biserica Catolică numără 1,345 miliarde de membri în peste 200 de țări și teritorii. Diplomația papală urmărește în primul rând menținerea și dezvoltarea bisericii în toate aceste țări, asemenea reprezentanților oficiali ai Bisericii Adventiste, care contactează autoritățile de stat în favoarea menținerii unor relații sănătoase și a apărării libertății religioase.

Conciliul Vatican II și „aggiornamentele”

Un eveniment de importanță istorică și mondială în Biserica Catolică a fost Conciliul Vatican II, care a avut loc între anii 1962 și 1965 (câte 2-3 luni în fiecare toamnă), sub pontificatul lui Ioan XXIII și Paul VI. Acest conciliu a produs schimbări dramatice și revoluționare, caracterizate de adaptarea bisericii la timpurile și ideile moderne. Această adaptare se numește *aggiornamento* („aducere la zi”, adaptare la progres) și reprezintă politica actuală a Bisericii Catolice.⁷

S-au folosit metafore ca „deschiderea ferestrelor bisericii pentru a intra aer proaspăt”, sau „scuturarea prafului imperial acumulat pe scaunul Sfântului Petru”, „abandonarea mentalității de fortăreață” etc. Ca un semnal al acestei deschideri, unii dintre teologii și clericii catolici care fuseseră până atunci persecutați de biserică au fost aleși în fruntea unor comisii ale conciliului.

După mai bine de 160 de ani, biserica înțelegea că nu se mai poate pune de-a curmezișul lumii se-

culare și că trebuie să se adapteze cumva, fără să își trădeze identitatea. Cum era de așteptat, chiar înainte de conciliu, clericii catolici s-au împărțit în *moderniști* (adepti ai deschiderii bisericii și ai ideilor progresiste) și *integriști* (conservatori, care ar fi dorit soluții centralizate și rezistență dărză împotriva protestantismului și a iluminismului). Dar integriștii (care au votat contra) au fost foarte puțini în comparație cu majoritatea, care a acceptat propunerile reformatoare (moderniste).

După multe dezbateri, conciliul a votat în favoarea unor înnoiri care pentru mulți erau nemaiauzite. Dacă până atunci, Biserica Catolică nu permitea episcopilor să se implice în activități ecumenice, prin hotărârea conciliului aveau acum datoria de a se implica. Conciliul recunoștea că separarea de Biserica Catolică a fost cauzată și de greșeli ale bisericii și nu mai adresa celorlalți creștini invitația la întoarcere în Biserica Romană. Mai mult, îi numea pe ceilalți creștini „frați separați” și le recunoștea acestora o serie de calități, în ciuda faptului că sunt considerați a fi în „imperfectă comuniune” cu „Biserica lui Christos”.

În contrast cu ceea ce papalitatea și Biserica Catolică susținuseră timp de atâtea secole (că „eroarea nu are niciun drept” și nu trebuie să fie lăsată liberă), conciliul a votat, după lungi dezbateri, în favoarea principiului libertății religioase. La acest subiect, integriștii s-au opus cel mai mult și se credea că vor compromite votul în favoarea libertății. Dar argumentul modernistilor a prevalat în cele din urmă: catolicii nu pot avea un standard dublu în această privință, adică nu pot cere libertate pentru ei înșiși și totodată s-o refuze în dreptul altora.

O opoziție mai acerbă a apărut în cazul declarației renunțării la antisemitism. Cu puțin timp înainte de

a muri de cancer, Papa Ioan XXIII insistase ca biserica să renunțe la afirmația că evreii ar fi sub blestem (din cauza respingerii lui Isus și a Evangheliei) și să respingă spiritul de ură și persecuție împotriva evreilor din orice timp și din partea oricui.

Ioan XXIII compusese chiar o rugăciune care cerea iertarea divină pentru purtarea creștinilor față de evrei, afirmând că, prin atitudinea față de evrei, avem pe frunte semnul lui Cain. Dar dezbaterile din conciliu au iscat multă tulburare pe această temă. La vocile puternice ale integriștilor, care se opuneau, noul papă Paul VI era amenințat și de vociferările lumii arabe, care pe diverse căi se opunea unei declarații oficiale catolice care ar ridica blamul de deasupra evreilor. Catolicii din țările arabe se opuneau, deoarece se temeau că musulmanii îi vor persecuta. Dar după ani de dezbateri, conciliul a adoptat o declarație favorabilă evreilor.⁸

O declarație reformatoare a fost propusă și în dreptul doctrinei revelației, care de-a lungul timpului fusese înțeleasă ca având două surse separate: Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție. Se susținuse de-a lungul timpului că anumite adevăruri revelate își aveau temeiul numai în Tradiție și că Scriptura este liberă de erori. Dar conciliul a propus o altă viziune: Scriptura și Tradiția ar fi în strânsă legătură și Tradiția este mereu în progres. Cât despre Scriptură, nu s-a mai afirmat ineranța ei. S-a afirmat însă că nu toată doctrina catolică se poate dovedi numai cu Scriptura.

Studiul Bibliei, care fusese subliniat în ultima vreme și recomandat tuturor credincioșilor, a fost luat în discuție de conciliu. S-a decis ca și în cursurile de teologie, disciplinele Bibliei să aibă un rol fundamental, în ciuda integriștilor, care doreau ca teologia sistematică (a lui Toma d'Aquino) să aibă acest rol în educația teologică.

Cu privire la rolul bisericii în societate, s-a subliniat mult că ea trebuie să „slujească”, în parteneriat cu întreaga societate; în contrast cu opiniile integriștilor, că biserica trebuie să se ocupe mai degrabă de misiunea ei supranaturală și să condamne marxismul. Dar modernismul catolic devenise destul de înclinat spre grijile social-politice ale marxismului și spre evanghelia socială.

Dacă în trecut biserica se opusese controlului nașterilor și afirma că rolul căsătoriei este în principal procrearea, în conciliu s-a adăugat „dragostea reciprocă” drept scop la fel de important ca procrearea și dreptul soților de a decide numărul copiilor lor. În ce privește recăsătorirea, nu s-a făcut nicio concesie. Un arhiepiscop oriental a propus să se permită aceluia dintre soți care a fost abandonat să se recăsătorească. Propunerea a fost șocantă pentru

conciliu. De asemenea, problema celibatului clerului nici măcar nu s-a luat în discuție.

În chestiunea indulgențelor s-au făcut schimbări modeste; în principiu, indulgențele au rămas. Nu a fost atins subiectul sacramentelor, cultul sfinților, cultul material-magic al imaginilor și al relicvelor. Fecioara a rămas pururea fecioară și implicată în procesul mântuirii, dar nu a mai fost numită *coredemptrix* („co-mântuitoare”). Cultul nu urma să mai fie oficiat în latină, ci în limba poporului, iar preotul devenea înainte de toate un evanghelizator pentru toată lumea. Slujba de înmormântare trebuia să se concentreze asupra credinței în înviere, nu asupra doliului și bocetelor. Au introdus cântarea cu toată biserica, s-au permis și alte instrumente, afară de orgă.

Papalitatea folosea întotdeauna argumentul că divizarea protestanților arată că mișcarea lor nu este de la Dumnezeu și că numai tradiția și monarhia papală asigură unitatea bisericii, nu principiul *Sola Scriptura* și al libertății individuale de interpretare. De aceea, progresele ecumenismului în secolul XX, ca mișcare protestantă, în vederea restabilirii unității creștine, la care se raliaseră și ortodocșii, fuseseră considerate o amenințare pentru catolicism. Dar Conciliul Vatican II a afirmat că mișcarea ecumenică este de la Duhul Sfânt și că toți catolicii ar trebui să fie preocupați de acest fenomen. Totuși, până astăzi, Biserica Catolică nu este cu adevărat membră (biserică-soră) în mișcarea ecumenică, deoarece crede că ea este „mama”, iar fiicele trebuie să se întoarcă acasă.

Actualul pontificat al papei Francisc este privit de moderniști ca adevărata aplicare a noilor direcții ale conciliului, în timp ce pentru integriști, scaunul papal este „vacant”, iar Francisc este un fals pontif – un fel de a spune că Biserica Romană continuă să fie lovită, de astă dată mai periculos, din interior.

Semnificația adaptării moderniste a bisericii

Am trecut în revistă aceste informații obositoare, pentru a înțelege reformele importante făcute de Biserica Catolică, deși ele nu sunt în spiritul protestant. Dar cel puțin moderniștii susțin că biserica are nevoie de reformă în continuare.

Vechiul regim dinaintea Revoluției Franceze era o politică religioasă integristă. Dacă schimbările pe care le-a adus Conciliul Vatican II ar fi fost impuse din afară Scaunului Papal, am fi putut spune că rana de moarte s-a adâncit. Dar dacă integristul (catolicismul vechiului regim) a primit o mare lovitură prin acest conciliu, urmat de reforme neașteptate, nu este același lucru?

Modernismul catolic a făcut biserica mai populară și mai acceptabilă, dar nu prin intermediul legilor de stat și prin forță, ca în „vremurile bune”, ci printr-o atitudine mai umană și mai aproape de spiritul protestant. Într-un anumit sens, prin acest conciliu și prin acțiunile moder-

niste ale papalității, fiara vechiului regim a primit lovituri repetate, nu numai din partea puterilor europene, ci și din partea vârfurilor Bisericii Catolice.

Dacă pe viitor, vindecarea „rânii de moarte” va însemna revenirea integristului, prin deciziile unui alt conciliu, sau dacă metamorfoza umanist-socialistă a papilor moderniști va lua o întorsătură neașteptată, nu știm. Cert este că, în esență, doctrina catolică a rămas aceeași într-o serie de puncte specifice, pe care le regăsim în parte și la alte biserici fals-protestante sau ortodoxe.

Acestea sunt însă doar câteva aspecte, care dovedesc că rana de moarte a fiarei pseudo-creștine nu s-a vindecat. Diplomația și popularitatea de astăzi nu este autoritatea politico-religioasă universală și spiritul de persecuție descrise în Apocalipsa 13. Abia atunci când „cele zece coarne” vor reveni la sistemul integrist (vechiul regim din Europa și din restul creștinătății), începând cu impunerea unei legi religioase de către cea mai liberală supraputere a lumii, vom ști că rana de moarte s-a vindecat.

Asemenea evenimente nu au nevoie de mult timp pentru a se realiza, ci numai de permisiunea lui Dumnezeu, care ține în frâu declanșarea lor (Apocalipsa 7:1-3). Evenimentele pe care le așteptăm sunt deja acumulate ca apa la stăvilă. Rămâne doar ca mâna divină să ridice stăvilă. ■

Florin Lăiu, profesor de Biblie, pensionar

¹ Henry Kamm, „Italy Abolishes State Religion in Vatican Pact” in *The New York Times*, Feb. 19, 1984, section 1, p. 1. Versiune digitală, <https://www.nytimes.com/1984/02/19/world/italy-abolishes-state-religion-in-vatican-pact.html>.

² Annamaria Laviola-Svensäter, „Are church and state really separated? The cases of Italy and Sweden”, European Academy of Religion and Society (EARS), 23 November 2021 <https://europeanacademyofreligionandsociety.com/news/are-church-and-state-really-separated-the-cases-of-italy-and-sweden>.

³ U.S. Department of State: Office of the Historian; *A Guide to the United States' History of Recognition, Diplomatic, and Consular Relations, by Country, since 1776: „Holy See”*. <https://history.state.gov/countries/holy-see> U.S. Relations With the Holy See, August 27, 2020 www.state.gov.

⁴ Vaticanul este reprezentat ca membru sau ca observator într-o mulțime de organizații internaționale: https://en.wikipedia.org/wiki/Foreign_relations_of_the_Holy_See.

⁵ O listă completă și datată se poate studia pe En.Wikipedia la articolul „Foreign Relations of the Holy See”.

⁶ En.Wikipedia, „Holy See – Romania Relations”.

⁷ Există destule pagini de internet care prezintă istoria Conciliului Vatican II. En.Wikipedia „Second Vatican Council”, <https://www.britannica.com/Second-Vatican-Council>; <https://www.vatican.va/DocumentsoftheSecondVaticanCouncil> etc.

⁸ E. E. Cartus, „Vatican and the Jews”, Nov. 20, 1964. <https://www.commentary.org/articles/fe-cartus/vatican-ii-the-jews>. De fapt, papalitatea îi apărase adesea pe evrei, prin multe bule emise de-a lungul secolelor, deși la nivel local, populația sau regii creștini îi persecutau.

EXPLORÂND BIBLIA

Alege imaginea care se potrivește cuvântului lipsă din verset, apoi încearcă să găsești versetele în Biblie și să le memorezi:

Moise a intrat în mijlocul
norului și s-a suit pe _____.

EXODUL 24:18

Cel ce umblă în neprihănire,
cel ce face voia lui Dumnezeu și
spune adevărul din _____.

PSALMII 15:2

Pentru că, dacă are bunăvoință,
_____ este primit, avându-se în
vedere ce are cineva, nu ce n-are.

2 CORINTENI 8:12

_____ Meu, pe care
l-am așezat în nor, el va sluji
ca semn al legământului
dintre Mine și pământ.

GENEZA 9:13

Atunci vei merge cu încredere
pe _____ tău, și piciorul
nu ți se va poticni.

PROVERBELE 3:23

Alina Chirileanu,
director asistent în cadrul
Departamentului Copii,
Uniunea de Conferințe

#opaginapezi

„O pagină pe zi” este un proiect prin care propunem citirea unei cărți într-o perioadă definită de timp. **Ediția cu numărul 3 se desfășoară pe parcursul a 182 de zile, în perioada 1 ianuarie – 30 iunie 2024.** Cartea propusă pentru această ediție este *Viața lui Iisus*, de Ellen G. White.

Participarea la acest proiect nu este condiționată de înscriere. Totuși, cei care doresc să participe la evaluările de la finalul fiecărui capitol și să beneficieze de bonusurile și premiile oferite ca apreciere pentru consecvență trebuie să se înscrie în proiect completând formularul disponibil pe viatasisanatate.ro/opaginapezi

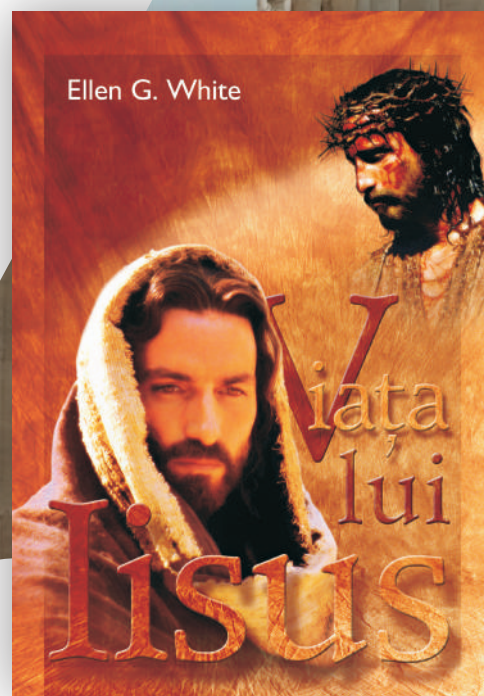
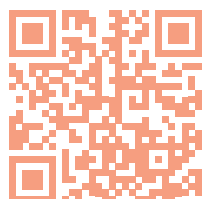
Conținutul cărții *Viața lui Iisus* va fi pus la dispoziție pe site-ul viatasisanatate.ro/opaginapezi. În fiecare zi va fi afișat în această pagină conținutul aferent zilei respective.

Premii:

- cei care se vor clasa pe locurile 1 și 2 vor putea participa gratuit în tabăra reVitalizat, ediția a 2-a, organizată de Editura Viață și Sănătate;
- locul 3 va beneficia de 50% reducere din prețul taberei reVitalizat;
- locurile 4 și 5 vor primi câte un voucher valoric de 100 de lei pentru achiziția de carte publicată de Editura Viață și Sănătate.

Pe [viatasisanatate/opaginapezi](http://viatasisanatate.ro/opaginapezi) pot fi consultate detalii suplimentare și regulamentul proiectului.

Te așteptăm în echipa celor care citesc consecvent!

evs
editura viață și sănătate